

junij 2015

Indijski ocean 2015

Maldivi

1. junij 2015, ponedeljek

Rashdoo - Hulhumale

Tokratno jutro ni tipično maldivsko. Oblačno je in občasno se naokoli pripelje nevihta. S norkljanjem torej ne bo nič. Malo bereva in potem se odločiva da odideva na pot. Najprej sva imela v mislih katerega izmed otočkov na zahodnem delu North Male atola, pa naju je veter premislil. Točno od zadaj bi pihal v tej smeri. Nak, greva raje s polkrmo v Male, bolje rečeno sosednji otok z laguno in letališčem, Hulhumale. Če bova želela, se na zahodne otočke lahko spraviva tudi jutri ali pojutrišnjem. Jadrava hitro, s pomočjo gugla greva skozi neobičajni prehod v atol - nama je ta izmed vseh še najbolj ustrežal glede na našo smer in smer vetra, na karti pa, no ja... Nevihte v okolici (in ne samo v okolici) naju spremljajo celo plovbo. Zadnja, večja, četrť ure pred sidranjem. Nič nisva zamudila, ker nisva ostala na reefu, danes kopanja ne bi bilo veliko.

Laguna ob letališču je precej polna plovil, sploh pa za naju, ki sva vajena praznih prostranstev, je vse skupaj kar malo klavstrofobično. Samo dobrih 50 metrov je do sosedu na katamaranu na eni strani in nekaj podobnega do turistične barkače na drugi. No, globina je znosnih 7 metrov in sidro se v tla kar prilepi, torej ne potrebujeva veliko verige v vodi.

Mrak se že dela, ko povečerjava. Nocoj ne greva ven. Jutri pa... no, če najdeva parking plac za dingija.

aaaaa..... kaj pa je to? to so pa Male, ne moreš verjeti, da je kaj takega možno videti na Maldivih

lep tradicionalni čoln, dhooni

na sidrišču imamo pogled na letališko stezo

in po dolgem času kičast sončni zahod...danes nič rib :(

2. junij 2015, torek

Hulhumale

Danes je na vrsti izlet v Male. V dingija in do soseda po nasvet. Nasvete dobiva in dobiva tudi ploho. Ni bila huda, le malo sva se skrila nazaj v kokpit in počakala, da je bila mimo. Pa končno na ferry in v Male. Cena je ugodna, 35 centov. In cene so ugodne tudi v mestu. Prepričan sem bil, da bo to zlatarna, pa hitro ugotovim, da imajo neverjetno dobro izbiro stvari, ki jih potrebujem. Vsekakor ne slabše, kot na Phuketu, verjetno celo večjo izbiro. Kar nekaj dobro založenih čendlerij sva našla. Vidi se tudi, da vodo delajo iz morja, potrošnega materiala za watermakerje je kolikor hočeš v vsaki hardwarežinjici. Kupim filtre. Ko sem v Ljubljani kupoval regulacijski ventil, ni bilo šans, cela Slovenija ni premogla enega samega, tukaj jih je v vsaki trgovini vsaj deset različnih. Kupim še bokobrane, ki mi jih je uničila luka Galle in jutri se vrnem še po privezne vrvi. Vse je ceneje, kot v Motomarine (tudi ob upoštevanju 30-40% popusta, ki so mi ga tam nudili). Zagledam še daljnogled, točno tak, kot sem ga imel in ki je bil odličen, dokler ni enkrat padel na tla. Popolnoma enak, le blagovna znamka je druga. Kineska OEM roba, ampak dobra roba. Cena toliko, kot pred štirimi leti, ko sem ga kupil pri Angležih preko spleta, ker je bil ravno v akciji. Tudi sicer so trgovine odlično založene z večinoma robo višjega srednjega razreda. In v skoraj vsaki oštariji je hladilnik z reklamo za Bavario. Notri pa pivo 0.00%. Hja, nekaj podobnega poznamo tudi pri nas, ko vegiji jedo sojo kot nadomestek mesa.

S polno potovalko in dodatno veliko vrečo se vrneva na barko in s še večjo potovalko odromava do pralnice z zvenečim imenom The Laundry. Ker je to d-in-nekaj, ima tudi cene temu primerne. Ampak, kot Motomarine, je tudi tukaj takoj tretjina preč. Lepo. In končno se lahko posvetiva najpomembnejšemu od pomembnih dogodkov današnjega dne. Praznujeva. Praznujeva četrto obletnico, kar sva izplula. Pade večerja, ni kaj. Pokličeva taksi, pa ni odziva. Še huje, ulije se in pod streho črpalke vedriva, telefonirava in čakava. Pa pride mimo možakar. Vidi naju, vsa nesrečna in najprej malo klepeta, da bi naju potolažil, potem stopi v akcijo. Bo on poklical taksi, njegov prijatelj je to. Pa očitno ni tako dober prijatelj, da bi naju prišel iskati. Torej plan B. Prvi, ki se pripelje po bencin, naju bo odpeljal na večerjo. In res, takoj imava organiziran štop. Hvala ti, neznani prijatelj!

Nebo se je odprlo in uliva, kot že dolgo ne. Jeva povprečno hrano v kitajski restavraciji, kjer nikakor nisva uspela z natakarnjem priti do dna, zakaj imajo v jedilnem listu nekaj strani na rdečem papirju in nekaj na modrem. Ne vse, veliko jedi se pa ponovi. Cene so pa na rdečem papirju skoraj trikrat višje. Naročiva z modrega papirja, logično, in plačava kot pri Kitajcih v Ljubljani. Ampak. Pri Kitajcih v Ljubljani lahko poleg slavnostne večerje spijsa kozarček rujnega, tukaj pa, no ja... Samo poskusi naj kdo s trditvijo, da je kokakola slaba ob slavnostnih trenutkih!

Ves čas večerje uliva. Čakava, nato kličeva taksi. Ni šans. Pa se ponudi kelner, vzame dežnik, se postavi sredi ceste in ustavi prvi avto, ki pripelje mimo. Nekaj besed in pomaha nama, naj vstopiva. Prevoz do najinega dingija je zagotovljen. Spet lepa gesta! Ampak, še vedno uliva. Vedriva na črpalki in ko končno (skoraj) neha deževati se odpraviva na Malo. Najprej iz dingija spustim, ma kaj vem koliko, morda 50 litrov, morda več, vsekakor ogromno vode. Ampak, ko bi le to bile vse težave, povezane z nevihto! Ko sva popoldan odšla, nisva zaprla oken. A-ja-ja-jaaaaah! Mislim, da je bilo to prvič do sedaj (vsaj prvič ob tako izdatnem nalivu). Nekako se ne moreva sporazumeti, kdo je zadolžen za zapiranje oken v Vesnini kabini in v kuhinji. Pa to na rezultat ne vpliva kaj dosti. Pet ali šest veder vode načrpava izpod podnic...

vhod v luko na Male

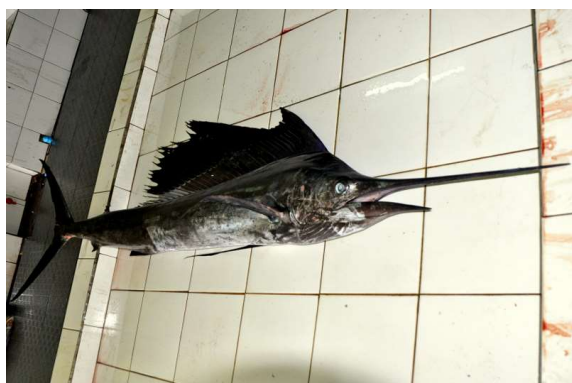
ribiških čolnov je noro veliko!

le komu se namenjene te ribe?

kajti na tržnici je bilo 99,99% le tune

no, eno večjo izjemo smo tudi videli

ribe prodajajo filirane ali cele ali v kosu

tržnica z zelenjavo in sadjem je bila bogata, a kaj, ko večina zadev je uvoženih

promet na cestah je grozen - neskončno veliko motoristov, taxijev in celo nekaj busov; zasebnih avtomobilo skorajda ni, ker ni prostora!

tukaj ima predsednik svojo pisarno

3. junij 2015, sreda

Hulhumale

Noč je bila lepa, jasna, mirna. Jutro sončno. In potem se midva odpraviva v Male. In že na poti do ferryja naju preganja piš vetra, na nebu se zbirajo črni oblaki. Takoj, ko vstopiva v zgradbo ferry terminala, se ulije. In potem uliva in uliva in uliva. Tudi na drugi strani, ko pristanemo, najprej vedriva. Ko malo poneha, se po Maleju premikava skokajoče iz trgovine v trgovino in povsod priložnostno vedriva. In malo kafetkava, če ni primerne trgovine v bližini. Kupiva privezne vrvi in potem jih trogam naokoli. Kako so težke! Vesna troga hrano in nakupovalni dan je mimo. Šoping cotic ni bil uspešen.

Lepo vreme v maju in deževno ter vetrovno v juniju. Digitalno, s prvim junijem se je spremenilo. Le kako vreme ve, kdaj je prvi junij, ko se uradno začne sezona SW monsuna, le kako? Malo pošpegam vremensko napoved in v skladu s splošnim pravilom, je vetra južno manj in severno več. Torej se v naslednjih dneh prestaviva južno. Še prej pa počakava na dan z manj nalivi. Res ni noben užitek jadрати v nevihtah.

živopisane ribiške barke...kot njihove ribice :)

mesto Male je nabutano z modernimi stolpnici, hišami in ne moreš verjeti svojim očem, da je kaj takega možno na takem majhnem otoku

ob pomolu je nabutanih nešteto ribiških in turističnih bark-je pa zelo neugoden valujoč/butajoč privez

4. junij 2015, četrtek

Hulhumale

Danes je na sporedu delo in čakanje na lepše (vremenske) čase. Za danes in nocoj je napovedanega veliko vetra, deževno in nevihtno vreme s sunki do 40 vozlov. Preveč, da bi zapustila dobro sidrišče. Sicer je pa podobno vreme že nekaj dni. Prvič se je tudi zgodilo, da so bili akumulatorji zjutraj bolj polni, kot zvečer. Celo noč je pihalo in deževalo. Naša vetrnica pa pridno delala. In pridelala obilo elektrike. Pozajtrkujeva prave francoske bagetke (le kdaj je bilo nazadnje na sporedu kaj podobnega?), ki sva jih kupila v pekarni z listki. Ja, takimi listki, kot jih poznamo pri nas po državnih ustanovah. Ko prideš, vzameš listek s številko, potem čakaš v čakalnici, da se številka posveti na televizorju in končno lahko kupiš svojo bagetko. Hmmm...

Dež in veter, torej. Vendar. Vsaka zadeva je za nekaj dobra. Elektrike imava toliko, da so lahko vsi naši energijsko silno požrešni računalniki cel dan prižgani, pa je v servisnih akumulatorjih še vedno shranjenih maksimalnih 780 Ah. Za nekaj dni sva preskrbljena z energijo. Tudi z vodo ni težav. Vesna veselo na roke pere (no, če res veselo, ne vem, pere pa vsekakor) z vodo, ki se iz tende sproti steka v banjico. Včeraj sva že mislila kupiti nov pralni stroj, pa sva si premislila. Brez prave centrifuge je in bova raje še naprej uporabljala našega starega pralkota, čeprav počasi že spušča dušo.

Kakorkoli, za nocoj je napovedan beli alarm, najnižja stopnja na lestvici opozoril, predvsem zaradi močnega dežja in vetra, ki naj bi v sunkih pokukal med devet boforov. Takrat bova ostala brez sveže energije. Pri osmih boforih se nama bo elektrarna iz varnostnih razlogov zaustavila - konstruktorji nikakor niso mogli zaobiti krute matematične resnice, da energija vetra narašča s tretjo potenco njegove hitrosti in da je energije pri 40 vozlih desetkrat toliko kot pri devetnajstih. Na srečo je laguna lepo zaščitena in te energije ne bova občutila, le moč vetra nama bo delala sive lase. Vendar. Ta k sreči narašča le z drugo potenco hitrosti...

zaradi močnega vetra so imeli hidroplani velike probleme pri pristajanju in vzletanju...

možakar preverja sidro ...

celo v tej laguni se je naredil val pozno popoldne, nič prijetno

5. junij 2015, petek

Hulhumale

Zvečer so beli alarm spremenili v rumenega, 30-40 vozlov vetra naj bi bilo (povprečna hitrost). Res je fino vleklo in po napovedi se je naša elektrarna zaustavila za tri ali štiri ure, ko je bila hitrost vetra nad 35 vozli. Le redki vklopi za nekaj sekund so dali vedeti, da so prisotni tudi antisunki vetra - taki sunki, kjer hitrost vetra pade pod varnostno mejo.

Jutro je spet lepo in sončno. Veter pada in popoldan ga ni več. Popolna bonaca. Nekaj delava, Vesna se spravi v trgovino, jaz pa preuredit elektriko. Že štiri leta mi gre na živce, da sem narobe dizajniral vklop in izklop instrumentov. Res so fino naštirani, da jih je možno prižgati ali ugasniti z eno tipko, včasih pa bi jih rad imel prižgane ločeno. In ker žice niso označene, mi je to delo ves čas smrdelo. Danes sem ga postoril. In postoril sem tudi še eno neumnost. Nesrečno sem pritisnil kombinacijo tipk na prikazovalniku nivoja goriva, vode in baterij in - zaklenil zaslon! Ni šans, da pogruntam kako ga odkleniti. Vse živo sem poskusil, pa ne gre, cel splet sem prebrskal, pa nič, mail sem pisal proizvajalcu, pa je v Novi Zelandiji že sobota, prijatelje sem poklical na pomoč. Sranje! Brez tega instrumenta ne vem nič. Novega lahko kupim, kar je do obisti butasto, ker je popolnoma dober, le zaklenjen. Še posebej butasta je ta rešitev tudi zato, ker je cena te tehnološke igrčke precej visoka (našel sem celo eno trgovino, kjer imajo zadevo ravno v junijski akciji le za dobre pol cene, pa je to še vedno krepih tristo evrčkov). Grrr...

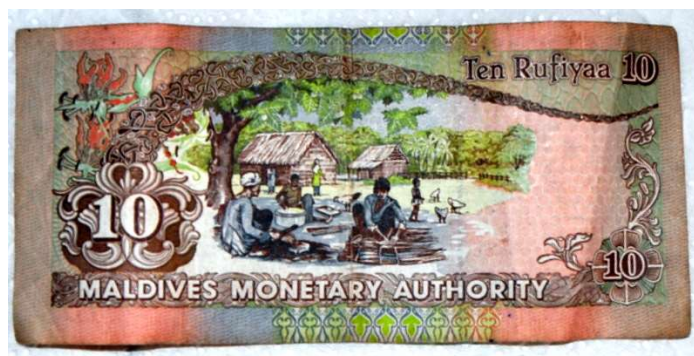
Za večerjo imava doma narejene krompirjeve svaljke v gobovi omaki s pujsekom iz steklenega glaža. Neprimerno boljša (tovrstna) hrana, kot kjerkoli na kopnem. In po večerji - pipica. Da se malo pomirim od silne togote zaradi instrumenta, ki kaže le "Locked". In pika.

Maldivi imajo zelo lepe slikovite bankovce

in na njih je pogosto jadrnica

6. junij 2015, sobota

Hulhumale - Vaaredhdh Falu

Če gre lahko narobe več stvari, bo več stvari šlo narobe hkrati. Le kako je Murphy vse to vedel? Pa lepo po vrsti. Že drugi dan je vreme lepo in prav nobene želje po bivakiranju pri letališču nimava več. Dvigneva sidro in izplujeva. Pa se ustaviva. Brez meni vidnega razloga, lepo počasi se ustaviva, globine je sedem metrov. Hmmm... Natančnejši pogled prikaže sidrne vrvi, ki so očitno ostale izpred dveh dni, ko je bilo vetra na pretek. Ribiška barkača je sidrana na pet koncev (sedaj naštejemo vse, ker sem pozoren). Daleč naokoli barke v pajkovi mreži naju vodi pot po novem. No, vse se je lepo izšlo in po nekaj urah motoriranja proti 2 Bf vetra, je Mala težja za dobrih dvesto kilogramov. In prav za toliko je lažje morje. Spet imamo torej lepo polne hladilnike pitne vode in precej sušne vodne rezervoarje sva tudi napolnila nekje do polovice.

Zgodaj popoldan sva po nekaj vijuganja med koralnimi glavami lepo sidrana v mivki pred reefom. Vesna takoj v vodo, jaz na net. Oni instrument mi ne da miru! Asad mi takoj odgovori, iz Gana pa nič. Očitno jih bom moral jutri poklicat. Popoldan je in glavna tema je večerja. Jasno, da bo roštilj, morava preizkusiti brikete iz kokosovih orehov. Menda so super. Vendar. Še prej se je potrebno vrniti k prvemu stavku prvega odstavka. Za roštiljado potrebujemo meso. Ampak. V zamrzovalniku ni zmrznjene robe! Mašince ne dela. A-ja-ja-jaaah! Če bi mi oni instrument delal, bi to takoj opazil, tako pa... Pa se spravim študirat, kaj bi lahko bilo narobe, Vesna se spravi iskat serviserje po netu in oba se spraviva pripravljat roštilj. Še preden bo meso fuč. In tukaj bi lahko oni prvi stavek malo obrnil: Če gre lahko nekaj stvari v redu, potem bodo šle vse hkrati. Jaz sem našel in zasilno odpravil okvaro, Vesna je našla serviserja, ki ga verjetno ne bova potrebovala in oba sva se do sitega najedla odlične kravice in še za jutrišnji zajtrk pripravila pujseka. Kokosovo oglje dela čudeže.

danes na sporedu ribe in korale: drugega na reefu ni videti

celo eno meduzo živo oranžne barve sem videla, a se ji nisem kaj dosti približala :)

bilo je dosti tudi mehkih koral

ob tej fotki se spomnim na gobe tintnice ... mhm... kako dobre so ...

živo zelene korale...odštekano!

danes cele jate malih drobnih ribic ...

7. junij 2015, nedelja

Vaaredhdh Falu - Mandghoo

Spet lep dan, sončen z rahlim vetričem. Nameniva se na jugozahod, proti vetru. Čisto na meji je tale smer vetra in če ne želiva štrikati, je potrebno motorsailati. Med atoloma naravnost, po atolu cik-cak. Vesna dela, jaz malo pogledam po netu, večino časa pa se ukvarjam s tem, kako zgrešiti koralne grebene. Sidrava se v laguni Mandghooja, znotraj lagune Alifu atola. Popolnoma zaščiteno sidrišče in kot povsod na Maldivih bela mivka na nekaj metrih globine. Idealno! Le kateri kreten je na Noonsite objavil, da primanjkuje sidrišč? Res, da nima vsak otoček ali vsak reef idealnega sidrišča za vse vetrove, preverjeno pa se najde odlično sidrišče vsakih nekaj milj. Limitni račun pri štetju otokov in grebenov da itak kot rezultat neskončno.

Danes se je zgodil čudež, nekaj kar je v nasprotju z zakoni narave. Murphyjevi zakoni (ki so preverjeno naravni zakoni) so odpovedali. Je li to smak svijeta? Ne samo, da hladilnik po prevezavi dela odlično, še moji LCD displayi na instrumentih so kar naenkrat začeli delati. Saj so delali ves čas, le da jim je kontrast počasi slabel že kakšno leto in so bili dobro vidni le še iz ozkega kota. Sem že hotel kupiti elcedeje, pa so mi Raymarinovci s ceno povedali, da je to brez veze. In res bi bilo brez veze. Kajti danes... danes moji instrumenti delajo tako, kot so nekoč, ko so bili novi. Vidljivost skoraj tudi od zadaj. Prisežem, da nisem nič naredil, prisežem. Samo hladilnik sem popravil. Hmm... verjetno bi se tako enostavno popravil tudi oni lockani instrument izpred dveh dni, če bi le vedel, kaj drugega moram popravljati. Pa ne vem. Kaj, če bi se lotil, recimo... hmm... zamenjat nalepko "Tender to Mala" na dingiju, ki je tudi že precej uboga. Bi to pomagalo?

le po anteni veš, da je tam tudi otok :)

tako majhen otoček, da so komaj kaj uspeli postaviti nanj in očitno tudi živijo ?

na otoku Mandghoo imajo tudi mali pomol

na obalo nisva hodila-z barke se bolj malo vidi dogajanje proti večeru na otoku

8. junij 2015, ponedeljek

Mandghoo - Maamigili

Včeraj sem dobil mail od Boba, mail ki sem ga nestrpno čakal že nekaj mesecev. Vsak teden dobim Bobovo poročilo o vremenskem dogajanju, pa nikoli ni bilo take vsebine, kot si jo želim. Sedaj končno je. Začel se je El Nino! To sicer pomeni več ciklonov v področjih, kjer cikloni sedaj so. Okoli mene jih ni in jih ne bo do konca leta. Je pa okoli mene SW monsun in v letih, ko razsaja El Nino, je ta monsun šibak, precej suh in se začne kasneje kot sicer. Točno tako vreme si želim in točno tako vreme sedaj tudi imam. Že vse od prihoda v Pacifik sem si po tihem želel, da bi se El Nino pojavil takrat, ko prideva v Indijski ocean (in buh-ne-dej takrat, ko bova v Francoski Polineziji!). In vse kaže, da se mi je nasmehnila sreča.

Torej se zbudiva v lepo sončno jutro. Vesni ni do snorkljanja, niti ji ni do sprehoda po vasici. Prav, greva pa dalje. Lepo jadrava v 3 Bf ostre orce in ko prijadrava mimo Rangali Hiltona, prebere, da je v tem hotelu edina restavracija pod morjem. Ej, ne bom se obračal! No, ko prebere oceno, ki pravi, da je (pod)povprečna hrana po zasoljenih cenah, tudi Vesno mine navdušenje.

Sidrava za Maamigilijem, glavnim mestom tega atola. Pričakoval sem nekaj podobnega, kot je bil Kulhuduffushi, pa sem močno razočaran. Vse je precej bolj zanemarjeno, veliko lokalov je trajno zaprtih in čakajo na kupca, po stenah so grafiti, na tleh smeti in v oštarijah dvojne cene. Vidi se, da je na sosednjem otoku, 100 m stran, resort. Sicer ima pa otok dva velika mandrača (oba primerna tudi za privez po nekaj tovornih ladij) in mednarodno letališče - z dvojnimi cenami (za domačine stane polet do Maleja 20 evrov, za mene pa 150, hic!). In kakor tudi ostale otoke, se ga da prehoditi po dolgem in počez v manj kot četrt ure.

Ampak, kar je najhujše, v trgovinah nimajo, kar iščem. In iščem nekaj običajnega za tak otok, električno žico za 12V, precej debelo. Prehodim vse po dolgem in po čez, pa nič. Ko že skoraj obupam, se z Vesno zaklepetava z domačinom in mu pojamrava za najino težavo. Nič lažjega, pravi mladi fant, povej kaj rabiš in kje se to dobi ter koliko stane, pa ti moj brat prinese iz Maleja, ko se nocoj vrača. Nekaj telefonov in vse je urejeno. Fantu dam denar in upam, da jutri dobim robo. Nobenih zagotovil nimam, vendar do sedaj me taki ljudje niso še nikoli ogoljufali.

otok Maamigili

sidrana v mivki

nekaj zidov je iz koral

zelo veliko ur vloženega dela, pa še lepše, nekaj posebnega je

vmes se najde tudi kakšna zelo lepa, a skrita hiša

nobena cesta na otoku ni betonirana/asfaltirana, vse le pesek - no, tega imajo tu v izobilju

menda čekani od whale sharka

dhoni v transferju do drugih otočkov

otroci so razigrani brez fancy igrač

istočasno sta se na enem igrišču odvijali kar dve tekmi

čeprav je borna zemlja, je bilo videti kar nekaj vrtov; na enem izmed teh sem kupila jajčevce direktno z vrta

kruhovec ima že kar velike sadeže

9. junij 2015, torek

Maamigili - Nilandhoo

Na čudnem koncu sveta sva, res čudnem. Naravni (beri Murphyjevi) zakoni se obnašajo popolnoma naključno. Stohastičen pojav. Enkrat veljajo, drugič spet ne. Ko se zbudim, ne držijo, že čez dve uri so točni v nulo in pol ure kasneje se spet porušijo. Nič več ne razumem.

Torej, ko se zbudim, me čaka mail iz Marincove podpore, ki po novem skrbi tudi za BEP, pa Mastervolt in še koga. Spet pozitivna izkušnja, podobno kot z Raymarine, ki so mi vedno rešili vse težave. Tipko za navzdol tišči 20 sekund in zaslon bo odklenjen, se glasi sporočilo - ki je po forwardih sodeč krožilo med nekaj ljudmi v firmi in na koncu prišlo do softverista, ki je (nedokumentirano) funkcijo vgradil. Upam, da ne obstaja tudi nedokumentirana funkcija, ki iz mojega računa prenakaže na njegovega, recimo jurčka. Kreteni! Ker sem za vsak slučaj že kupil novega (brez tega instrumenta si življenja res ne predstavljam), bom imel tako enega za spare part. Tako kot boš pumpo. Ne bom pa imel žic. Ibrahim nekaj jecja v telefon, ko ga pokličem, da mi jih dostavi. Ok, potem pa denar nazaj. Pa ga malo čakam, pa ga ni od nikoder. Aha, Murphy! Pa ga še enkrat pokličem in takoj pride in vrne penize. Trgovina ni delala, pove, ker jim je crknilo računalno. Ok, ne bom razlagal, da obstajajo paragonci, pač ni mogel urediti, kar je obljubil. Nič zato, saj brez njegove pomoči bi bilo enako (pravzaprav še slabše, upanja ne bi bilo).

Nabaviva nekaj hrane v, za glavno mesto atola, izredno slabo založeni trgovini in odmotorirava proti jugu. Po napovedih (ki tipično bolj slabo držijo) vetra v naslednjih dneh ne bo. Športna napoved: 1-2-1-2-2-2-1-1 v Bf, jasno. Bo pa zato sonce. El Nino, yeeees!

Ob treh sva v laguni, iščeva mesto za sidranje, pa ga ne najdeva. Vidljivost v vodi je obupno slaba, sonar mi kaže same koralne glave tudi tam, kjer jih na satelitskem posnetku ni bilo videti. Nekateri bi se verjetno sidrali (in potem sidro tauhali), midva pač ne. Kot sva se priplazila, se iz lagune tudi odplaziva in zapeljeva nekaj milj do naslednje. Že prej bi zavil vanjo, tukaj je mivke kolikor hočeš, pa nisem vedel za globino prekopa preko grebena. Na navtičnih kartah ni vnesen, na satelitski sliki (po barvi sodeč) izgleda precej plitev. Pa se spet priplaziva na vhod in ker se sonar ustavi na 7 metrih in pokaže lepo ravno dno, vem da sva zmagala. Odlično sidrišče v lepi turkizni vodi.

Vesna gre v podvodno ekskurzijo. Ne vrne se zadovoljna. Kjer so korale, so globoko, sicer je sama mivka in vidljivost je daleč od idealne, ki sva jo bila na Maldivih vajena do sedaj. Jaz se lotim šivanja obrobe na genovi. UV žarki so naredili svojo in obrobna nit, ki je vseskozi na soncu, je po štirih letih tropskega ožarčenja spustila dušo.

veliko takih malih otočkov na poti

tako lepo so otoki vsepovsod nanizani, od daleč jih komaj vidiš

ta mali otoček je čisto peščen in ta obroba na otoku je obroba sestavljena iz samih ptičev

otok Nilandhoo

najbolj enostavno je očitno parkirati kar na obali?

od daleč ne vidim dobro, sklepam, da ribiči čistijo ribe - glavni vir dohodka tega otoka

pisana ograja, hm, politična fora ali pa umetniški tipi? to moram jutri v živo videti

zelo vroče je bilo danes, brez vetra... Tone se je spravil šivati obrobo na genoi

10. junij 2015, sredo

Nilandhoo - Maaeboodhoo

Prečudovito jutro. Ej, ko bi za naslednjih deset dni napoved držala! Nič ali malo vetra ter 0,00 mm padavin je napovedanih za te kraje. V deževni sezoni, da ne bi bilo pomote. V prevodu to pomeni, da niti nevihtice ni za pričakovati. Česa takega do sedaj v tropih še nisem videl. Posledično je tudi vlaga bistveno nižja, kot sva jo imela v Jugovzhodni Aziji. Sanjski otoki, sanjske lagune, sanjsko vreme.

Sprehodiva se po Nilandhooju in vtis od včeraj se je popravil. Spet je vse lepo urejeno in čisto, nič ni zapuščenega in nobenih čečkarij ni po zidovih (predvolilni grafiti ne štejejo). Očitno je bilo ono včeraj izjema. Tudi tu so ceste iz mivke (kakšne pa na bi bile?), vendar lepo pograbljene in čiste. Kupiva nekaj sadja in zelenjave, žic po pričakovanju ne dobiva, v nasprotju s pričakovanjem pa ne dobiva niti denarja na bankomatu. Brez obrazložitve, podobno kot včeraj. Mislim, da te mašince tukaj enostavno niso povezane s svetom.

Ob dvanajstih se odsidrava in izplujeva, smer jug. Nekaj sicer blefiram z jadri, pa ni nobenega efekta. Saj pri enem boforu,

ga ne bi smel niti pričakovati. Dhaalu atol je poln koralnih glav in potrebne je kar nekaj pozornosti, da ne pride bo bližnjega srečanja. Pridno cikcakava med njimi in se popoldan sidrava v laguni otočka na južnem robu atola. Vesna, ve se, takoj pod vodo, jaz se pripravljam za naslednje dni. Vetra ni in ga ne bo, torej je smer poljubna.

zjutraj me je zbudilo (že pred sedmo zjutraj!) petje, vzklikanje - sem jih potem gledala: tekli so po otoku gor in dol-verjetno jutranja šolska telovadba

no, ta barvasti zid je samo zid-deluje kot nekaj v gradnji

na večih otokih sem opazila, da imajo hiše imena in ne ulice (tam kjer piše tudi v angl.)

glavna ulica na otoku je tudi tukaj peščena, vendar urejena, pometena

naša Mala sama samcata sredi lagune

glede na to, da je majhen otok je vse urejeno zelo prostorno

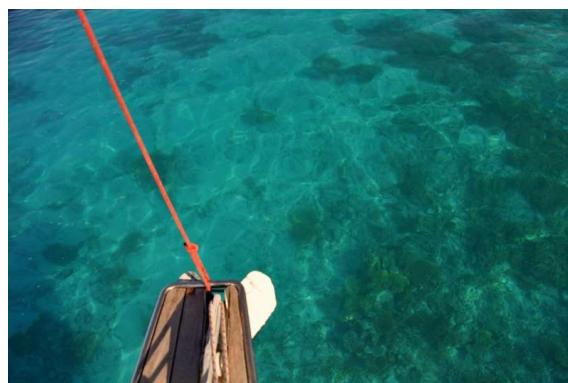
ptičov na maldivih (razen vran) nisem kaj dosti videla in slišala

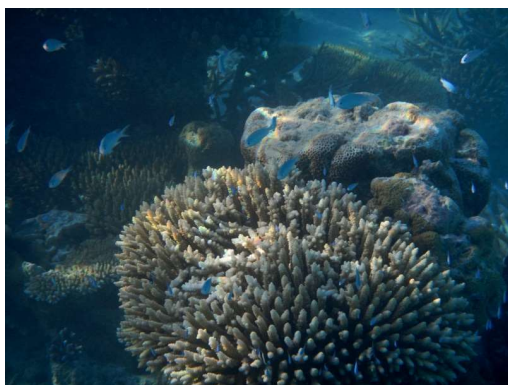
med potjo otoček z dvema palmama

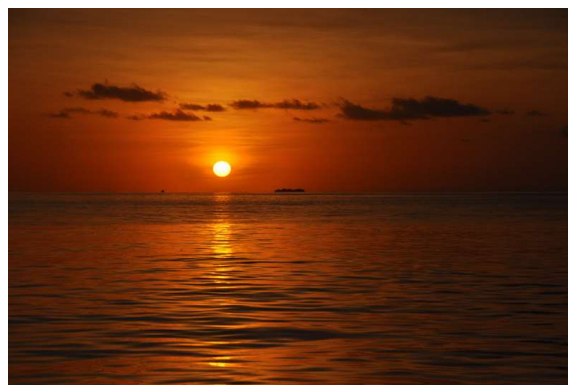
morje res olje = še moja senca se vidi v njem

skozi prehod je treba kar dobro gledati, ker je ogromno koralnih glav

ob petih popoldne se že bolj slabo vidi pod vodo; pa vseeno: kar živahno je bilo

in za zaključek dneva prelep sončni zahod

11. junij 2015, četrtek

Maaeboodhoo - Kolhufushi

Idilično jutro. Pa saj tega ni treba posebej poudarjati. V centru anticiklona sva, vetra ni, sonca kolikor hočeš. Severno od nas vleče (kolikor pač vleče) SW monsun, južno od nas se začnejo SE pasati. Le kje za vraga je ITCZ? Akumulirane padavine za naslednjih deset dni so še vedno napovedane nula koma josef. Lepo!

Še pred sedmo izplujeva skozi drug prehod, kot sva prišla. Tudi ta je širši in globlji kot na guglovi sliki. Logično, novo luko gradijo, skoraj je že nared in temu primerno je dimenzioniran tudi prenovljen prehod v laguno. Ob dvanajstih pa sidrava v naslednjem atolu v popolnoma zaščiteni laguni na štirih metrih globine v mivko. Odlično, vendar. Na plavalni oddaljenosti ni koralnega grebena, zato se z dingijem odpeljeva na prvi otoček pol milje proč, pa nato na naslednjega še kakšno miljo stran, pa ob obeh ni pravega reefa. Končno najdeva nekaj, čemur bi se lahko reklo reef in kjer je poleg plitvina in peščeno dno na manj kot meter globine. Da se Vesna lahko splazi tudi nazaj na dingija in ne samo prekucne v vodo.

Zvečer še skrtačim plinske jeklenke. Koliko rje! Ne vem, če mi jih bodo sploh še hoteli kje napolniti. Preberem si tudi pilot

za Afriko, ki ga je posodil za kopiranje Maurice v Gallu. Hmm... ne vem, ne vem. Bi plula tja ali ne? Moram preveriti tudi novejša podatke, pilot je star skoraj 20 let. Saj za sidrišča je verjetno še vedno čisto v redu, za ostale zadeve je pa že out of date.

prelepa korala z majhnimi ribicami

edini prebivalec tega majhnega otočka je visok pič

napihnjenka-nisem opazila ali je bila ves čas tako napihnjena ali šele od snidenja z menoj? sem fotkala bolj na daleč...ziher je ziher ...

drobne hitre majhne modre ribice

ribica z žalostnim pogledom

a se mi ni prav lepo nasmehnila? črta čez oko me spominja na klovna :)

vidljivost je bila slaba, polno prahu zaradi mivke

deset let nazaj so imeli tu cunami, tako, da še dobro, da je sploh toliko koral

12. junij 2015, petek

Kolhufushi - Veymandhoo

Vetra ni, dežja ni, sonce je. Tako je okoli nas, severni atolji imajo bolj monsumsko mokro vreme. Premišljujeva. Ali se prestaviti nekaj milj proti severu ali okoli trideset proti jugu. Odločiva se za slednje. Če bo ostalo kaj časa, ga bova napravila na zadnjem atolju. Snorklarija zna biti povsod podobna.

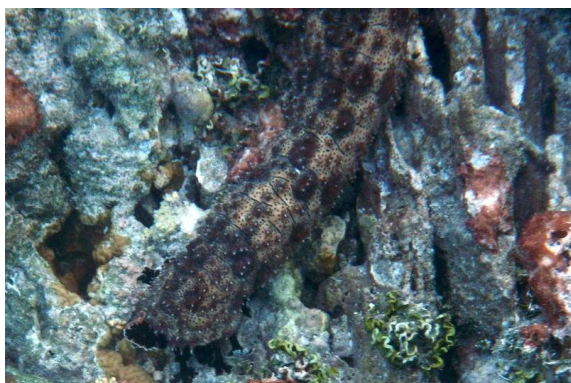
Morje kot olje, motor brni, voda se dela, Vesna pere. Pozno popoldan se sidrava v notranji laguni pred Veymandhoojem na atolju Thaa. Spet lepa turkizna laguna, mivkasto dno, v bližini koralne glave. Klasika. A kaj, ko vse to ni dovolj za skok v vodo, še posebej, ker ni časa - za nocoj je napovedan roštilj! Še zadnje zaloge tajskega mesa, govedine iz Južne Amerike, bova porabila. Očitno bo potrebno tudi na Maldivih kupiti kaj mesa. Upam, da je v Ganu izbira dobra. Kar sva videla po otokih je bolj tako-tako, v Maleju pa ni bilo volje šopingirati in potem zmrznjeno meso trogati s taksijem, ferijem in še enkrat s taksijem ter končno še z dingijem. Dvomim, da bi ostalo zmrznjeno. Včeraj je Vesna poskusila z eko večerjo. Je rekla, da naj si predstavljam, da sem v eco resortu. Groza! Če ni svinje, ni tak problem, če pa sploh ni mesa ... nepredstavljivo! Eco? Vaba za cepce.

kljub pozni uri pod vodo, se je dalo tudi kaj videti - sting ray je še vedno za mene veličastna žival, pa čeprav jih ponekod po resortih hranijo

čeprav se je skrivala med koralami ima premočno barvo, da bi jo zgrešila

prvič sem videla morskó kumaro, da se premika: veličastno! menda se jim pravilno reče brizgači;

z brazdnimi črnimi nožicami se počasi premikajo -no, vsaj zgladajo kot nožice ?

taka fotka pa nastane, če slikaš direktno iz morja med snorkljanjem

13. junij 2015, sobota

Veymandhoo - Kinbidhoo

Takoj zjutraj se odpraviva na obalo, da bova čim prej plula dalje (plani, plani, ...). Pa sva tako presenečena nad mestecem (z vsega tisoč prebivalci), da celo dopoldne zabijeva med trgovinami in kafiči. Take izbire (in toliko trgovin) že dolgo nisem videl. Dobim tudi žico, ki sem jo sicer hotel naročiti iz Maleja. Za pol cene, ker kupim v hardware storu in ne čendleriji. Kar težko vrečo in nahrbtnik trogava naokoli, pa je treba malo počiti. Prva oštarija ima za ograjo ribnik (z žabami in zvečer verjetno tudi komarji) pod košatimi drevesi in okoli ribnika nekaj miz in stolov (ostalo je notri pod klimo in na terasi v prvem štuku z razgledom na mestece. Ne smem pozabiti, na atolu smo, kjer razen peska in kokosovih palm ne uspeva nič.

Banka mi tudi želi prodati denar in če bi hotel natočiti diesel, bi to enostavno naredil tako, da bi se pripeljal v luko in cev vtaknil v tanke. To je že druga luka v nekaj dneh, kjer se da natočiti nafto brez troganja kanistrov. Seveda topapava še mobilca. Internet tako dobro dela, da ga kuriva precej več, kot občajno. JV Azijo sem vzel za merilo, kjer sva kupovala po 4-5 GB za en mesec in nama je potem zakupljena količina vedno ostajala. Tukaj sem kupil paket za 4 GB. Po treh tednih že tretjega. Ko bi to vedel na začetku, bi vzel paket za 15 GB. Ja, toliko boljši je tukaj internet, npr. v primerjavi s Tajsko.

Mesto je spet lepo pometeno, se pa še vedno pozna razdejanje po božičnem tsunamiju 2004. Veliko hiš še ni povsem obnovljenih, nekaj jih je celo zapuščenih. Vendar na splošno je vtis o urejenosti precej pozitiven. Tudi po zaslugi zelo prijaznih ljudi. Ljudje naju opazijo in pozdravljajo. Včeraj, ko sva plula proti prehodu v notranjo laguno, so ven slučajno pripluli ribiči in ko so pluli mimo, so naju poslikali z vsemi mobilni, kar so jih premogli. Ko sva bila sidrana, so mimoploveči obvezno pomahali (in nekateri so naju spet pofotkali). Privezana v luki (na naslednjem otoku) sva bila atrakcija in spet foto meka (tokrat za one palice, na koncu katerih visi telefon in omogoča avtoportretiranje s primernim ozadjem). Vabijo naju v luko, vabijo naju na kafe, opazijo naju. In kar je daleč najpomembnejše: imajo visoko stopnjo kulture in spoštujejo zasebnost - niti enkrat ni nihče rinil v naju in nama kaj kar tako prodajal. Nikoli!

Ob dvanajstih se prestaviva za miljo sredi koralnih glav in Vesna v vodo. Vrne se vsa navdušena. Kaj ne, lep sončen dan in ura okoli poldan zagotavlja lep razgled pod vodo. Jaz med tem menjam žice za hladilnike - sedaj, ko imam nove. Pripravil sem plan B, pa plan C in plan D, vsak z nekaj več vrtanja. Pa sem ostal pri planu A, vse je šlo kar po Zlatkovi ruti pod podnicami. Težje delo je za mano, ostane le še, da žice priključim. Manjana.

Prestaviva se še za miljo dalje. Vijugava med koralnimi glavami, ki jih je kot bi jih naklel v notranji laguni z globino okoli 6 metrov. Skoraj se že sidrava, ko v gliserju pribriži možakar in naju povabi v ganc novo luko. Ne dava se prositi in čez deset minut sva lepo privezana. Za deset minut. Potem pride oblast in zelo vljudno razloži, da tam pač ne moreva biti. No, če je tako, potem pa na sidro, saj za nekatere zadeve je celo boljše (za druge pa slabše, hic).

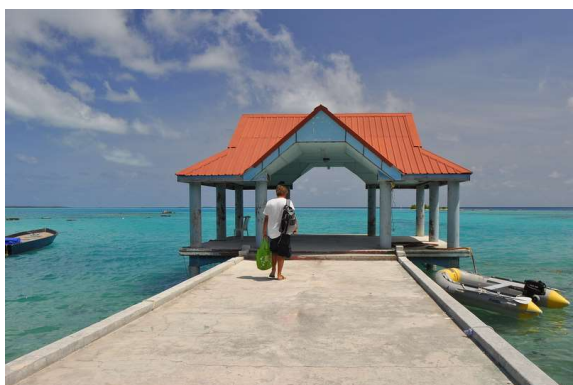
Spet naju vabijo na obalo. Do naju se pripeljejo in naju vabijo, da nama razkažejo vasico. In v oštarijo se lahko usedemo in klepetamo, dodajo. Manjana.

Veymandhoo je glavni otok atola Thaa - na fotki zdravstveni dom

počivalniki tudi tukaj

pomolček za manjše čolne

ribiči lovijo ali snorkljajo?

novu ugledana riba, majcena in hitra ter skrivajoča ribica

komaj sem jo uspela ujeti v objektiv

veliko školjk...slednja je večkrat odprla usta :)

kot pasji kolački iz risank zložene korale

14. junij 2015, nedelja

Kinbidhoo - Ishdhoo

Sinoči naju obišejo ribiči. Jaz sem že ležal v postelji, Vesna je nekaj brala v kokpitu, ura je bila tam okoli desetih zvečer. Želite ribe? Ja, če imate kakšno večjo, porcijsko, jim Vesna odvrne. Seveda, tukaj sta dve. O, odlični ribi, in koliko smo dolžni? Nič, darilo otoka - pa lahko noč, nocoj bo lepa noč. Pomahajo in odplujejo v luko. No, lepa reč, do sedaj neprekosljivi Polinezijci so v gostoljubnosti dobili resno konkurenco!

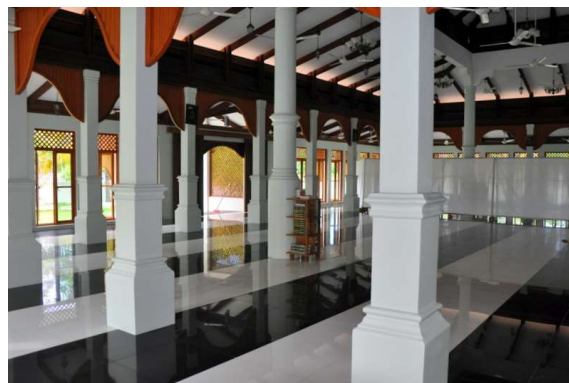
In res je bila jasna noč, ki ji je sledilo rahlo oblačno jutro. Primerno za sprehode. Pa ne za dolgo, kmalu je vreme spet kot na razglednici. Ampak, kar sva rekla, sva rekla. V dingija in na obalo. Vsi naju pozdravljajo, vsak bi rad z nama spregovoril vsaj besedico ali dve. Precej se gradi, luka je nova, elektrarna je nova, sedaj se menjavajo vsi električni kabli, mošeja je nova in še kaj. Vse na novo zgrajeno daje dober vtis. Luka je solidno trdna in snažna. Električna je skrita pod zemljo (tako, kot v Evropi in ne kot je to običaj v Ameriki in Aziji, kjer dratovje visi na vseh možnih in nemožnih kljukah po kandelabrih). Mošeja lepa in minaret je s pozlačenim stolpom. Tudi nogometno igrišče je travnato za razliko od podobnih objektov po drugih atolih, ki so bili na steptani mivki.

Pred šolo srečava in se malo pogovarjava z učiteljico angleščine, simpatično Indijko. Dobro je gospa zamenjala okolje, dobro. Nekaj ljudi srečava v kravatah, srajcah z dolgimi rokavi in salonarjih. Eden naju ustavi in povabi na kavo. Župan otoka. Ampak, on je veri-bizi in kmalu odide. Zato pa naju gosti njegova (razširjena) družina. Mati pri krepkih sedemdesetih in oče pri dvainosemdesetih sta čila in svoja leta zelo dobro skrivata. Vesna se, jasno, zabava z njunimi vnuki in fotič poje počez in po dolgem. Kavica in kruhovec v slani in sladki obliki. In še za popotnico nama ga dajo. Pa tudi pospremijo do dingija (kljub letom!) ter pomahajo v slovo. Res prijeten otok!

Vsega lepega je enkrat konec in midva lepo počasi motorirava novim zmagam naproti. Ob štirih popoldan se sidrava pred otokom Ishdhoo na sosednjem atolu Laamu. Sidrišče je sicer kar stran od mandrača, je pa zato nekaj deset metrov od koralnega grebena. In ker gre Vesna najprej v vodo, se ve, kaj je bolj pomembno. Še posebej, ker se po dveh urah vrne polna navdušenja, poleg vsega ostalega je plavala z želvami in po Fijiju prvič spet s šarkiji. Koralni greben je odličen in kar je za nas amaterje pomembno, to je notranji greben v notranji laguni atola, kar pomeni, da se cevka v popolnoma mirnem morju brez valov in predvsem brez tokov.

mošeja stara pet let

notranjost je lepa, na stropu polno ventilatorjev

sramežljiva fantiča

šola v Kin bidhoo

šolarčki med pavzo sramežljivo kukajo skozi vrata

nogometno igrišče s travo!

županovi starši; župana nisem uspela fotkati, je prehitro odbrzel na sestanek

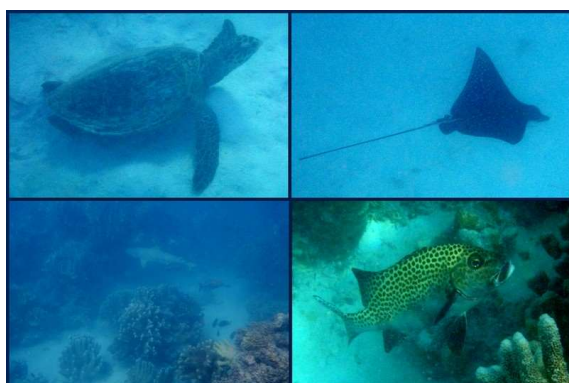
županova nečakinja

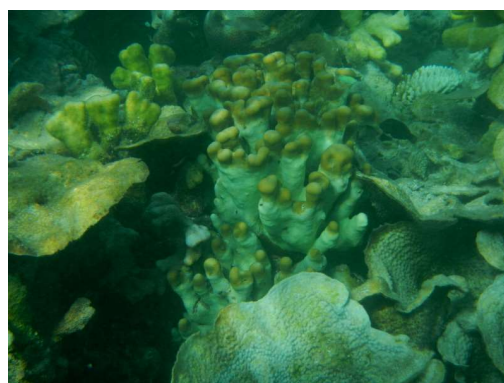
županov nečak ...

kuščar hiti po palminem deblu

današnji favoriti: velika želva, sting ray, shark? in hudo pikčasta riba ...reef fenomenalen, žal morje zelo kalno

špičaste korale so bile pod vodo pistacija barve z lešnikovo kapico-žal na fotki ni pravih barv; pa tudi veliko koral v obliki trdih solatnih listov je bilo

15. junij 2015, ponedeljek

Ishdhoo - Gaadhoo

Preden Vesna posnorkla še en reef ne gremo. Ob osmih je v vodi in ob desetih se vrne. Sting raya je podila od sebe, pove, kar zaleteti se je nameraval vanjo. Jaz medtem uredim one moje žice do konca in napetost na hladilniku je spet, kot se šika. Sovražim popravila!

Pod idealnimi pogoji izplujeva: ob dvanajstih, ko je sonce najvišje, ko ni na nebu niti enega oblčka, ko skoraj ni vetra in ko je spring high tide. Skozi štiri prekope morava pluti, da prideva iz lokalne v osrednjo laguno atola. Za prehode ne poznam globin in tam, kjer so lagune, ki so po satelitskih posnetkih sodeč dovolj globoke, kar mrgoli koralnih glav. Neugodno. Mislim, da je bila do sedaj to najbolj zahtevna plovba po koralnih morjih. Brez guglovih map in Vesne z izbuljenimi očmi na premcu - ni šans, da se izmotava iz labirinta. In ko smo skozi, jadra gor in z dvema boforoma bočnega vetra prav fletno jadrava. Hitrost ni za rekorde, vendar se nama ne mudi, pred nama je vsega skupaj slabih 20 milj.

Pa zapoje trnek. In poje in poje. Nekaj velikega se je obesilo nanj. Slabe pol ure traja boj z morskim psom. Ga potegnem bliže in on potegne stran. Pa jaz spet bliže in on spet stran. Ko je že utrujen, predam palico Vesni in ga hočem zapeti na kljuko. Vendar. Kljuko mi mrcina zlomi - in to ne kak plastični del, ampak prav jekleno kljuko na koncu palice. Beštija! Kupila mi je problem. Kak pa ga bomo spravili ven? Palico mi polomi, če začne skakati, ko jo potegnem iz vode. Ni druge, za laks zgrabim, potegnem in bo, kar bo. Je bilo. Šarki, ki pleše po kokpitu! No, saj čez nekaj časa se umiri in Vesna ga lepo pofotka. Tudi stehava ga, slabih 9 kg. Vendar. Vesna ga ne bo filirala in ne bo ga jedla. Pravi, da ne more. Pa nič. In tako vandra riba nazaj v morje. In za njo še vedro. Šment se mi je odvezal, ko sem zajel morje, da bi spral kri. Ampak plava. Ok, jadra dol, pali motor in nazaj. Še plava. Dobro. Vendar, s čim ga bova pa potegnili ven? Kljuke nimava več? Hmmm... Dingi v vodo. Ajmar še plava, se pa počasi obrača. Ni časa za dingiranje, hitro barko v rikverc in ga bom pobral kar iz platforme (vala ni, smo v laguni). Ajmar se začne potapljat. Hitro, hitro! Pa ni dovolj hitro. Ko prideva dovolj blizu, da bi ga lahko zgrabil, je že meter pod vodo. Ah, ja...Šarki nama je tako pojedel kljuko in vedro. No, vsaj vabo sva rešila...

Sidrava se v majhni laguni pred otokom Gaadhu. Od tu do naslednjega atola je šestdeset milj. Če vstaneva ob zori in takoj izplujeva, bova morda uspela pred mrakom spustiti sidro. Vetra ne bo in če bo, bo južni (t.i. nosnik). Z motorjem nisva posebej hitra, zelo na tesno bo šlo. Na tesno bo šlo tudi izplutje iz lagune. Spring low tide bova imela in danes je bilo na delih pod kobilico vsega 80 cm vode. Zelo tesno bo, zelo...

skat dva metra pred menoj in še kar pluje proti meni-panika!zaropotam s plavutkami in odpluje proč-smotko, sploh me ni opazil pa gledala sva se iz oči v oči ... uf...pritisk mi je zrasel ..

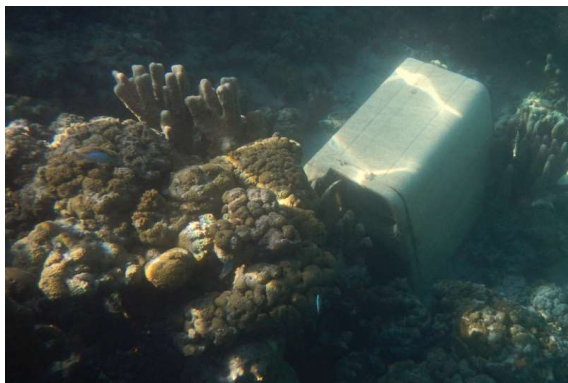
danes sem prvič videla tudi morskno zvezdo, sicer blede roze barve, je bila pa velika

danes sem skoraj odrivala stran drobne ribice, da sem kaj videla..noro jih je bilo

pa malo želvo, ki je plaval pod menoj

prvič, da sem ugledala med koralami človeške ostanke - ribe so žal dobile star pralni stroj-mogoče si bodo naredile nov dom ?

po celem kokpitu ga je bilo videti preko metra dolgega kužka

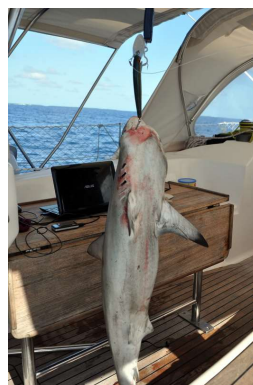
vabo je imel fajn v gobcu, le kako jo spraviti ven ?

komaj smo ga stehali in ujeli koliko je sploh težak

Tone se je kar namučil z njim ... za finish vsega ga je moral pa še vreči nazaj v morje

veliko mesa je šlo v morje, ampak ne bi ga mogla jesti

včerajšnji prehod je bil šala mala napram današnjemu (danes ni bilo časa fotkati, preveč koralnih glav in grebenov je bilo)

pred otokom Isdhoo ribiči veselo pozdravljajo in fotografirajo našo barko

16. junij 2015, torek

Gaadhoo - Kolamaafushi

Res je bilo precej na tanko, nekaj centimetrov je bilo samo še pod kobilico. Potem pa motor trajbamo cel dan. 2 Bf nosnika imava, s tem si nimam kaj pomagati. Pa še tok, ki je bil do sedaj vedno z nama in ki bi tukaj po predpisih moral teči na vzhod, teče z dobrim vozlom na sever. In mi trajbamo na jug... Yanmar je danes pokuril toliko, kot sicer v enem tednu, ves čas se trudi z 2300 obrati. Vendar uspeva, to je najpomembneje. Sidrala se bova še podnevi.

Kar se tiče ribčije - totalni embargo. Lovopust v najhujši obliki. Po včerajšnji nezgodi, ko sva ujela veliko ribo, danes niti poskusiti ne smem več. Vesna je razglasila izredne razmere. Ni, da bi riskiral in spet ujel kaj podobnega. Ne, in pika. Če ladijski kuhar reče, da ne bomo jedli rib in skuha torteline s pršutom, je to pač tako. O tem se na Mali ne parlamentira.

Sidrava se tik pred mrakom. Z guglovimi mapami. Dvoje WP sidrišč za ta otok imam, prvi je na 16 in drugi na 18 metrih. Gugl meni drugače in naju pripelje na 5 metrov globine med samo mivko. Lepo. Sledi službovanje in posredovanje maldivskega sončnega zahoda v Ljubljano preko Skypa.

danés od fotk samo tisto kar sem še uspela ujeti v objektiv pred temo...

17. junij 2015, sredo

Kolamaafushi - Viligili

Dan je dnevu podoben. Nič ali malo vetra, obilje sonca, lepo turkizno morje, v okolici peščeni otočki s palmami. Vesna odkrije novo vrsto ribe. Res je hecno pobarvana! Pa snorklja kar z barke, za prave potapljače sila amatersko. Kaj bi bilo šele, če bi za vsako plavanje plačala po stotaka organizatorju, ki bi jo na ta greben pripeljal iz eko resorta! Ja, potem bi pa doživela čisto nekaj drugega. Verjetno.

Sprehod po Kolamaafushiju da do znanja, da je to mesto duhov. Samo sem in tja koga srečava, le nekaj trgovinic je odprtih in le v dveh kafičih naju postrežejo. Ulice so sicer snažne, lepo pometene, a prazne. Vrtec je zaprt, igrišče je brez otrok, športni park sameva. Morda je pa wifi samo v zaprtih prostorih in potem povsem logično otrok ni na spregled, ker so telefoni zunaj neuporabni za igranje. Pravzaprav sploh nisva videla niti enega otroka. Dan potem?

Opoldne se odsidrava in prestaviva pred Viligili v umetno skopano laguno. Zaščiten je pred vzhodnimi vetrovi, vendar bo verjetno tudi v brezvetrju, ki ga pričakujem nocoj, v redu. Premišljujemo, ali bi šla na obalo ali ne. Kar nekaj vala je za najin majhen dingi. In danes sva enkrat že bila. Ti dve uri, ki sta še svetli sta tako raje posvetila službovanju. In mahanju in pozdravljanju in smehljanju. Bila sva opažena, močno opažena. Jutri se začenja ramazan (no, v bistvu se začenja nocoj) in domačini danes že veselo praznujejo, kopajo se in vozijo s čolni. Kar nekaj jih pluje čisto blizu Male in vse škljoca. Na koliko fotografijah bova! Pa sem mislil, da sva midva prišla njih gledat in slikat. Očitno sem pomešal pojme, kdo je v živalskem vrtu obiskovalec in kdo obiskanec...

noro odštekane barve riba, kajne?

pa še njena prijateljica

tudi to sem prvič videla: pol modre pol rumene ribe

med travo je bilo ogromno različnih rib

Kolamaafushi je kar dolg in ozek otok, vendar brez lagune

ima pa zraven sebe prelepe majhne otočke

urejena mošeja

zidovi tudi tukaj popisani z volilnim pisanjem

tudi tukaj veliko skupnih zbirališč

nek spomenik iz leta 2006, verjetno vezano na cunami

všeč so mi barvite hiše

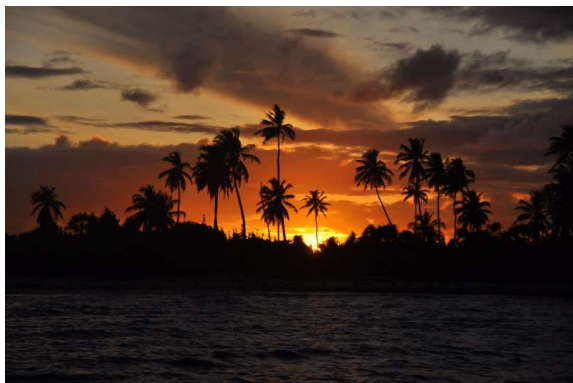
stanovanjski bloki pa čisto nič ne pašejo na ta majhen otok-verjetno zgrajen po cunamiju

18. junij 2015, četrtek

Viligili - Thinadhoo

Pa smo dočakali dež. Pravilneje, nevihte. Še bolj pravilno bi bilo reči, nevihte v okolici. Prestaviva se za trideset milj in spotoma vijugava med koralnimi otočki in nevihtami. Z nobenim se ne srečava. Sidrava se v lepi notranji laguni šefovskega otoka atola. Laguna bi bila še lepša, če po vodi ne bi plaval morska trava. Le od kod se je vzela? Pod kobilico je samo mivka. V okolici pa greben v vsej svoji lepoti. Spet bo nekaj podvodnih fotk. Klovenčke je Vesna srečala, klovenčke. Medtem, ko ona odkriva lepote podvodnega sveta, se jaz (neuspešno) pretepam z bugom na guglovih mapah.

Zvečer se prestaviva pred mesto, da bo z dingijem krajša pot. Pol milje, pa pol milje, lažje je barko prestaviti, kot s čolničkom trajbat. Pa se ne odločiva za sprehod. Manjana.

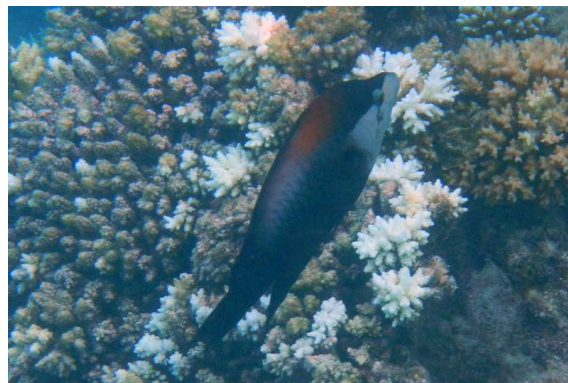
prebujanje

današnji reef je bil odličen: bogat s koralami, vendar žal veliko prahu v morju in niso čiste fotke...pa še svetlobe ni bilo prave - živorumena igla!

njena prijateljica

barvita ribica z žalostnim pogledom

nenavadne oblike riba; prav izbuljene oči je imela, ko me je gledala-itak se mi je skrila pod temno skalo

in končno moj klovn; prvič sem ga videla na andamanih, samo tam nisem mogla fotkati

teh je bilo bolj malo

rumenka s piko je hitra riba

danes je prvi dan ramazana; na obali so naju fotkali (fleš se je prižigal), tako, da nisva mogla jesti dokler niso odpeli v mošeji-spoštovati je treba njihov način življenja, kajti mi

smo samo turisti/obiskovalci!

čez del reefa so nasuli pesek in sedaj se veselo vozijo gor in dol z motorji in avti

19. junij 2015, petek

Thinadhoo - Fiyoari

Ramadan je in še petek. Midva pa u-grad. Ob osmih zjutraj, ko še ni prevroče. Žive duše ni na spregled ob tej uri, šele kasneje ulice zaživijo. In kasneje se odprejo trgovine. Tiste, ki se na tak dan sploh odprejo. Živilske se, če se pa one z računalniškimi igricama ali bižuterijo ne, me pa tudi ne skrbi. Kakorkoli, po deveti uri je že kar nekaj prehrambnih zadev odprtih. Trgovin je daleč največ in največje so, kar sva jih videla po otokih (Male ne šteje, jasno). Tudi založene so za tukajšnje razmere dokaj dobro in nabaviva celo nekaj mesa (ve se, kakšnega nimajo). Pa banjico sladoleda, da bova lažje preživela dnevni post. Celo s karticami sva lahko plačevala.

Novo luko so dogradili, veliko, lepo opremljeno z bitvami in popolnoma zaščiteno. Ja, ko gradijo po teh otokih infrastrukturne objekte, večinoma neke izkopljejo mivko izpod koralnega obroča in s tem pridobijo poglobljeno luko in nasut plato za nove zadeve. Pametno. Le fuzbal placi so po večini otokov povsem na sredini, na najlepši lokaciji. Po navadi celo na bolj prominentni, kot je mošeja. Hja, ve se kaj je najpomembnejša zadeva na svetu. Fuzbal. Tukajšnji stadion je opremljen tudi s tribunami z nadstreškom in poleg fuzbal placa je popolnoma novo igrišče za mali nogomet. S plastično maso po tleh. Koliko časa bo le kljubovala tropskemu soncu in tropskim nalivom? Skoraj sigurno donacija države, sicer bi bil denar bolj varčno porabljen.

Z zmrznjenimi zadevami se prav dolgo ne moreva sprehajati. Pa tudi teže je kar nekaj v najinih vrečah. Čim prej torej na barko in dalje proti ekvatorju. Slabe štiri ure motorirava po popolni bonaci in v lepem sončnem vremenu, pa sva spet sidrana v laguni pred otokom Fiyoari. Izbrala sva ga, ker imava jutri do Gana od tu najkrajšo plovbo. In tudi zato, ker je na satelitskih posnetkih videti dokaj dober koralni greben vse naokoli sidrišča.

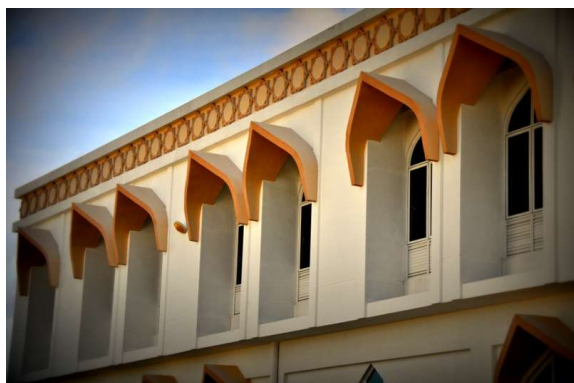
Vesna to tudi takoj preveri. No, namesto dovršne, bi moral skoraj uporabiti nedovršno obliko glagola. Vesna to preverja nekaj ur. Točneje, toliko časa, kot zdrži baterija na podvodnem fotiču. Navdušena je nad bogastvom koralnega grebena. S tako velikim morskim psom, pravi, ni še nikoli plavala. In korale so barvite, kot so bile do sedaj le na Fijiju. Hja, Maldivi so očitno res sanjska destinacija. Odlična sidrišča (ravno se pripravljam na Chagos in me kar glava boli, ko vidim v kakšne globine ljudje tam mečejo sidro), odlično vreme, odlična snorklarija in gostoljubni ljudje. Kaj bi si lahko še želel lepšega?

nogometno igrišče na Thinadhoo

nikoli ne ugameš, da je to policijska postaja

mošeja je bolj nove izvedbe

ob uri, ko sva hodila naokoli je bilo bolj otok duhov

nekateri peljejo otroka malo na sprehod tako, da se vozijo gor in dol po isti ulici z motorjem

vrata so zanimiva po vseh otokih

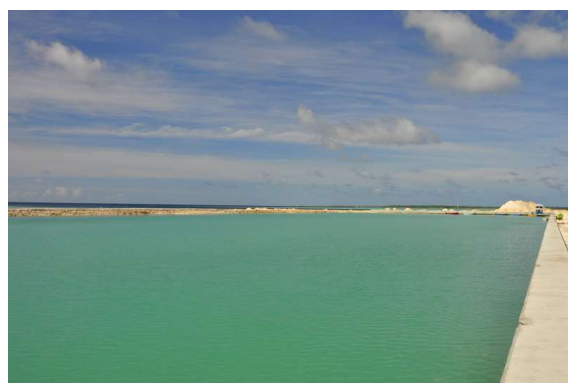
ravno tako imena hiš

eden redkih, ki smo jih videli zjutraj

Mala je res mala ...

čisto nov pomol, prazen...

hiša s cvetjem...na atolih izredno neobičajno

bil je daljši od mene, tokrat kaka dva metra stran, vendar žal izredno slaba vidljivost

20. junij 2015, sobota

Fiyoari - Gan

Zvezdnati noči brez sapice sledi sončen dan, tudi brez sapice. Zadnji dan. Najin maldivijski cruising permit se danes izteče. Do Gana imava še 55 milj. Ob sončnem vzhodu torej prižgeva motor in via jug. Spet bova delala vodo. Dvajset plastenkov po liter in pol zdrži le dobre štiri dni. Kaj nama torej koristi velik tank, ko pa morava vodo delati za pitje. Izkazalo se je, da je vodnjak (kot ga zelo posrečeno imenuje Srečo) bistveno bolj pomemben za proizvodnjo pitne vode, kot za vse ostalo. Pa sva na barki samo dva. Sploh si ne morem predstavljati, kako to izgleda na jadrnici, ki prevažata preko oceana pet ali šest ljudi in nima vodnjaka. Kaj pred odhodom v nekaj rundah zdingirajo v lockerje 30 ali 40 six packov vode?

Mirno torej plujeva Ganu nasproti. Vendar. Med Fiyoarijem in Ganom je na morju prepreka. Ogromna prepreka. Tako velika je, da je bilo nujno prižgati pipico. Ramadan gor ali dol. Mala je danes malo pred deveto uro zjutraj sedmič prečkala ekvator. Spet sva južnjaka. Ampak le do naslednjega prečenja nekje v Atlantiku. Morda letos, morda drugo leto, kdo ve? Še prej se bova pa iz vzhodnjakov prelevila v zahodnjaka.

Ob štirih sva sidrana na relativno majhnem sidrišču. Ravno ko vplujeva, se nasproti v dingiju pripelje francoski par. Oni so sidrani zunaj, čeprav so jim rekli, da se lahko notri. Ne verjamejo, da je dovolj globine. Še jaz jim to potrdim, pa še vedno ne verjamejo. Tudi, ko je Mala lepo sidrana, vztrajajo pri svojem. Pa nič. Pa bodite zunaj na valu in 25 metrih globine. Je pa to prva kruzerska barka, ki sva jo srečala po Andamanih, skoraj pred dvema mesecema. Prijetne samote bo očitno konec. Morda še Chagos, potem bo pa spet boj za prostor na sidrišču ali v luki.

Kakorkoli, odpraviva se na sprehod. Očitna je razlika med tukaj videnim in ostalim delom Maldivov (Male nastopa izven konkurence). Tole je lepo urejeno mesto, ki v zakulisju malo celo spominja na Maldive. Fensi lokali ob rivi, market kot jih poznamo od doma, celo črpalka je v luki in se z barko samo pripelješ do nje in še kaj, pa daje občutek, kot bi bil doma. Razlika v primerjavi z domovino je, da se pri nas ljudje po rivi sprehajajo, tukaj je prevroče in se ljudje na korzu vozijo z motorinčki. In še nekaj mi je padlo v oči (ne, ni bila smet). Delež neorutanih žensk je neobičajno velik, precej večji kot drugod. Je pa na najino neskončno žalost Ramadan. Oštarije odprejo šele potem, ko muzejin zvečer odpoje. No, vseeno se potem dobro napokava (jaz s konkretnim repetejem mesa, Vesna z repetejem sadja in zelenjave brez mesa). All U Can Eat. S sokovi in čajem na koncu naju košta stane dvajset evrov. Poštena cena.

ob sončnem vzhodu gre ribič ujeti ribice, midva pa na pot

morje kot ogledalo: vsi oblaki so se videli v njem ... čisto nič, nič vetra ...

ptičica ujeto ribico daje svojemu mladičku-izredna redkost tovrstnih skulptur; drugače pa: netopirji so nama leteli nad glavo a je bilo pretemno, da bi naredilo fotko

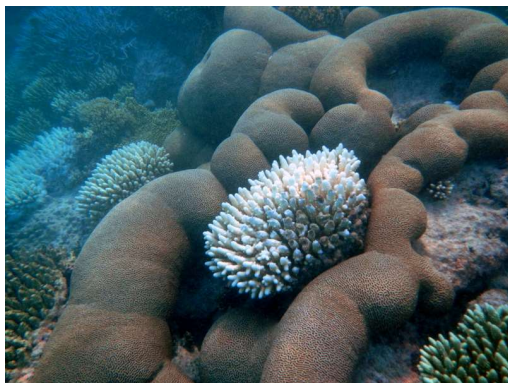
pa še nekaj včerajšnjih s snorkljanja

lepotec s črnimi očmi in rumenim repom

teh je včeraj mrgolelo...samo so zelo hitre

te korale lahko samo občuduješ

mehke korale ; ni mi pa jasn ta zelenorumeni krog z mehurčki

21. junij 2015, nedelja

Gan

Ob sončnem vzhodu, ko se začne post, jaz začnem z menjavo olja v motorju in saildrivu. Tri ure traja operacija, ko je pacient razrezan in če bi se zbudil, bi bilo z njim konec. No, da bi Malo zbudil močan veter in si brez motorja ne bi znala pomagati, se ni za bati. Spet je čudovito sončno vreme tokrat z lahnim vetričem, morda ga je za 2 Bf.

Ob pol desetih pokličem Matthija. Ne javi se. Pokličem Assada. Tudi se ne javi. Oups! No, potem pa dobro nafilat telesni meh z vodo in peš pod tropskim soncem v ramadanskih časih do ofisa. Dečko, ki tam sedi, mi ne zna pomagat. Tudi on kliče Matthija in jaz spet kličem Assada. Assada dobim, o Matthiju ne duha ne sluha. In ko smo končno skombinirali plan B (Assad bo angažiral drugega agenta), se Matthi javi. Čez pol ure pride, obljubi.

No, čez eno uro je res v pisarni in takrat se začnejo stvari odvijati z neverjetno naglico. Vse uredi, po trgovinah naju zapelje, celo k prijatelju domov po en storž banan gremo, pa na carini dvigne paket, za gorivo se zmenimo, fenderje napumpamo in še kaj. Dvakrat peljemo novo nabavljeno robo na barko, pa je vse končano v slabih dveh urah. Kaj pa

sedaj? Do večerje je še daleč.

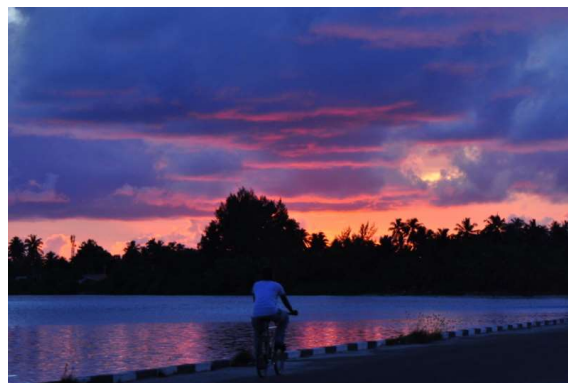
Ampak Matthi ima rešitev v levem rokavu. Začne naju voziti naokoli. Vse, s cestami preko nasipov in mostov povezane otoke, prevozimo. Spotoma si ogledamo nekaj lokalnih zadev, in nauči naju še par malenkosti o Maldivih. Recimo to, da nobena hiša nima hišne številke, ima pa zato vsaka hiša svoje ime. Ime, ki se nikoli ne ponovi na istem otoku. Kot se pri nas ne ponovi ime ulice v istem kraju. Zanimivo. To je prva država, kjer sva videla tak sistem. Končno nama je postalo jasno, kaj pomenijo vse tiste tablice z imeni po hišah.

Ampak. Najpomembneje od vsega skupaj je, da sedimo v ohlajenem avtomobilu - edino tako se da zdržati cel ramadanski dan brez pitja. In ko se sonce niža proti obzorju, se odpraviva na večerjo. Spotoma srečava sosede Francoze, razdeljene v dve skupini, ena je z radijsko postajo in brez dingija na obali, druga je brez radijske postaje in z dingijem na barki. Ena enačba z dvema neznankama. Vendar. Naš dingi je druga enačba v sistemu in le-ta postane v trenutku rešljiv.

Končno je na sporedu večerja. Dve priporočeni restavraciji sta nama še ostali, ena je kilometer na levi, druga kilometer na desni. Po sistemu eci-peci-pec se odločiva za restavracijo poleg letališča. Pa se vse skupaj začne precej klavrno. Edina gosta sva in resno razmišljava, če bi se preselila (sedaj že dva kilometra) na desno. Pa se nama ne ljubi toliko hoditi (konec koncev, saj so vendar ramadanski prazniki). In še dobro je tako. Spet sva dobro jedla in prijetno klepetala s kelnerjem iz Bangladeša. Tudi on se potoži, da se tukaj vsa hrana uvaža, celo betlovi oreščki in ostale stvari, ki bi se lahko gojile lokalno. Lokalna hrana se pa sploh ne nabira. Recimo, flying foxi alias fruit bati, ki so jih na Vanuatuju veselo prodajali na tržnici, nama v konkretnem številu letajo nad glavami. Nihče jih ne lovi, teh velikih letečih sesalcev, netopirjev. Ogromno jih je. Oni imajo očitno dovolj (nepobrane) hrane po vejah dreves...

sidrani blizu obale, zelo mirno na sidrišču

danes kičast večer, še celo domačini fotkali z mobiteli

mošeje kar obiskane v tem času

22. junij 2015, ponedeljek

Gan

Danes zapuščava Maldivs. Že ob pol petih zjutraj Matthi pošlje SMS. Ramadan je in je dan in noč malo pomešal, vsaj jaz tako vidim te zadeve. Pripraviva še nekaj malenkosti, dokler še imava internet in ob devetih se počasi prestaviva v lukso po gorivo. In hrano. In pralni stroj. Enakega, kot ga imava sedaj, prodajajo v trgovini nasproti pomola. Prilika je dobra in

najinega, ki počasi začenja spuščat dušo, zamenjava v eni potezi. Transport novega na barko in starega na odpad - vse je rešeno v trenutku.

Vmes pa klepetava v bivšem domačem jeziku. Mimo se pripelje Bosanec, ki ga je Matthi omenjal že včeraj. Pred 22 leti je prišel sem in si ustvaril družino. Eden rekih tujcev, ki so ga Maldivci sprejeli za svojega. Večino časa je s katamaranom prevažal turiste, pa je bila debata tudi o jadraniu. Zanimiv človek, naš čovjek.

Med čakanjem se mimo pripelje carinik in razloživa mu, da čakava samo še kliranje in greva. Takoj preveri pri Matthiju in tudi izve od njega, da ga že nekaj časa čaka v pisarni. Pa to ni ovira, da ne bi še malo poklepetal z nama in naju poslikal po dolgem in počez. In takoj tudi objavil na (službenem) facebooku adducustoms-harbour. Lepo od njega. Čeprav bi bil vseeno bolj vesel, če bi najprej pripravil naše papirje in se potem ukvarjal s facebookom.

Še cunje iz pralnice počakava, banane in klirens papirje. Saj čakanje ni dolgo, le jaz bi rad izplul čim prej in sem malček živčen. Rad bi, da priplujeva na Chagos lepo podnevi in da danes in jutri izkoristiva vzhodnik, preden se obrne na jugovzhodnik. Papirji naj bi bili ob desetih, pa potem ob enajstih in dvanajstih, pa enih in pol dveh. Ob dveh se končno res odveževa in s pasatnimi vetrovi odjadraava Chagosu naproti.

na pomolu čakamo tovornjak z nafto

všeč mi je logo maldivske banke

v mestecu Gan je promet predvsem z motorji, avtomobilov ni kaj dosti

prejšnji polavtomatski pralni stroj je bil kitajski in moder; sedaj imam indijskega v vijolični barvi: no, ni kaj: indijci kopirajo od kitajcev, od koga pa kitajci kopirajo?

direktno z vrta šop banan, ki so še zelo zelo zelene ...

Matthi je zelo zaposlen človek...

Indijski ocean 2015

Indijski ocean

23. junij 2015, torek

Gan - Ile Takamaka, Solomonovi otoki

Kot da bi bila rojena pod srečno zvezdo! Dober mesec dni na Maldivih sva imela lepo sončno vreme in bolj kot ne bonace (in dva dni slabega vremena, ko sva bila v Maleju). Idealno za planiranje island hoppinga in snorkljanje v mirni vodi. In ko sva izplula na pasažo, sva izplula v pasate.

Lep vzhodnik, večinoma 4 Bf, in malo skrajšana jadra, naju bo z gotovostjo pripeljal na Chagos v sredo sredi dneva. Ponoči me sicer nekajkrat zbudijo alarmi, ki jih sprožajo nevihte (in nevihte v okolici), pa se na srečo nobena ne razvije v kaj hujšega in niti jader ni potrebno krajšati. Le miren in spokojni spanec trpi. Današnji dan je sončen, je pa iz ure v uro za malenkost več vetra. Sredi dneva ga je že 5 Bf.

Morje. No, morje pa ni najprijetnejše. Nasprotno, prav zoprno je. Če na Maldivih med atoli vala skoraj ni bilo čutiti, v atolih ga pa itak ni, ga sedaj krepko zaznavava. Zmešan je, iz vseh smeri se vali in od časa do časa pademo v kakšno jamo, ki se nenadoma pojavi pod barko. Izgleda, da se je na vremenski sceni Indijskega oceana te dni nekaj začelo dogajati.

pa še ena iz Maldivov

Indijski ocean 2015

Chagos

24. junij 2015, sreda

Ile Takamaka, Solomonovi otoki

Ponoči je bilo malo več vetra, tam nekje do 20 vozlov. Precej neprijetna plovba. Zjutraj veter upade, in preden spet naraste, že lahko zavijemo okoli Speakers bank ter namesto orcanja plujemo s pol krmnimi vetrovi. Nič več nabijanja v zmešane valove. Tudi v laguno je bilo lažje vpluti, kot je izgledalo na kartah, ki sem si jih na Maldivih ustrezno korigiral, da ustrezajo WGS 84 (in so skladne z guglovimi mapami) in bi načeloma lahko vplul in se sidral tudi ponoči. Tudi sidrišče je ogromno na treh metrih globine v mivko. Idealno, razen...

Razen toka, ki ga nisem predvidel. Točno sredi nekaj vozlov deroče reke sva sidrana. Načeloma nič hudega, ker sta veter in tok iz iste strani in tako barka še manj opleta, kot bi sicer. Sva pa na Salomonovih otokih sama. Diego Garcia z živo ameriško vojaško bazo je 115 milj južno, precej predaleč za VHF. Koga naj torej pokličeva na pomoč, če nama odpove motor na dingiju in naju nekaj vozlov toka in slabih 20 vozlov vetra nosi na odprto? Mission impossible.

Danes se bova torej posvetila sebi in Mali, jutri pa na nek način rešila ta problem. Očistiva iz Galleja preživele bokobrane, napolniva campingaz plinsko jeklenko s plinom iz ameriške z Božičnega otoka, iz lockerja potegneva tam deponirano pijačo iz Malezijske djutifrilandije, popraviva obesne vrvi na dingiju, ki so se skoraj strgale med zadnjo plovbo in pomijeja kokpit. Nekaj narediva še za službo. Nikogar živega ni tukaj, jasno da ni nobenega WiFija, kaj šele 3G. No, pravzaprav WiFi je, SSID se imenuje Mala. In je internet. Pregrešno drag Inmarsat.

Roštiljirava. Okolica je lepa, vreme tudi in dogodek bi bil prav kičast, če bi imela še dobro meso. Tako je pa precejšna polomija. Indijska krava, ki je v vseh trgovinah od Tajske dalje zakon za govedino, je res obupna. Ne razumem Maldivcev. Če že ne jedo kralja, princa in njunih derivatov, bi pa vsaj krave uvažali iz dežel, kjer jih znajo predelati v kaj dobrega in ne od tam, kjer je krava sveta žival in pogine od starosti. Iz Brazilije uvažajo pa kure. Narobe svet, res.

sidrala sva se med dvema otokoma s peščenim dnom

dolgo nazaj je katamaran odneslo na reef - od njega je ostala le še plastika

obesila sva UK zastavo, ker za Chagos je nisva nikjer dobila

vse zgleda zelo idilično, pa vendar je v vsakem raju nekaj motenj: tukaj so močni tokovi

dokaj velike ribe so se metale ven pred oči ptičev

Tone se odpravi ob obali obeh otokov z dinghijem zaradi toka kar sam, v raziskovanje kje ni toka in kje bi bilo primerno snorkljati

tukaj na Chagosu prevladuje določena vrsta koral živahnih barv kot sledijo fotke

ribica pride pozdraviti

po dolgem času spet vidim čepinko

lepa koral s pistacijo podlago in rjavo luknjičasto obleko in z velikimi klovnastimi ustmi :)

25. junij 2015, četrtek

Ile Takamaka, Solomonovi otoki

Včeraj sem si želel nočne nevihte, da spere sol z barke. Res je prišla, vendar v tako mili obliki, da je bila posledica le zapiranje oken. Par kapljic in konec. Dan je spet lep, sončen, pasaten. Ravno prav vetra je, da nam vetrnica in sonce pokrivata vse energetske potrebe (ob razumnih redukcijah, seveda). Da vse le ni tako preprosto, poskrbijo najine zaloge pitne vode. Vseeno je potrebno zagnati mašino in narediti slabih 30 litrov vode. Več je v hladilnik (ob rezerviranih pozicijah za pivo, vino in še kaj) pač ne gre. In niti nimava več kot toliko primernih plastenk. Sicer pa, kdo pa še sploh pije več kot nekaj dni staro ustekleničeno vodo?

Naštudiran rescue path in zdingiram proti otoku. Oba otoka preverim in nikjer ni boljšega sidrišča, kot je tukaj. Gugl že ve. Je pa zato zelo obetaven reef. Ogromne ribe bežijo pred dingijem. Zna biti lepo pod vodo. Vseeno vse skupaj ponovim še z barko, da se Vesna prepriča v resničnost mojih trditev in se ponovno sidrava skoraj na istem mestu. Natančno 94 m stran, kjer pa je vseeno malo manj toka. Lahko bi se sicer še bolj izven glavnine reke, bi pa lahko imela 30. junija ob spring low tide (in to le v primeru, če bi slučajno takrat fasala nevihto z NW, ki je skoraj sigurno ni nikoli v času SE pasatov) premalo vode pod kobilico. Sem pač ziheraš, šansa za kaj takega se sicer meri v ppm (še posebej, ker planirava, da bova takrat že na drugem otoku), a vseeno.

Sredi dneva gre Vesna pod vodo, jaz pa malo brkljam po barki. Vedno se najde kaj za narediti. Če ne drugega, pa spiti pivce v senci pod tendo. Ampak. Što se mora, nije težko. Otoki so lepi, popolnoma zaraščeni s kokosovimi palmami in lepo belo plažo vse naokoli. Plažo, ki se nadaljuje v turkizno morje in kmalu v koralni gozd in greben. Pogled na Malo iz palmine sence, ki se preko bele peščene plaže sklanja skoraj do morja, je res idiličen. Tudi reef je dober. Ni pa nič boljši, kot na Maldivih, pa naj otočje Angleži še tako reklamirajo, kot raj na Zemlji. Nova Zelandija sindrom. Seveda pa to ne pomeni, da je z otočjem kaj narobe, nasprotno, lepo je tukaj. Le, da sva takih koncev videla že veliko.

Upanje res umira zadnje. Dokaz? Spet sva na roštilju spekla indijsko kravo. Vesna jo, ker je ne more niti prerezati, enostavno deložirala ribam, jaz se iz vljudnosti do hindujcev trudim do onemoglosti. Buffalo chewing gum. Če so krave prežvekovalke, res ne vem, zakaj tudi mene silijo v to.

Aja, saj res. Danes je v Deželici praznik. Public holiday. Kaj je to public holiday? To je takrat, ko moraš uradnikom plačati overtime.

samo gledaš in gledaš te barve koral

odštekane oblike in barve

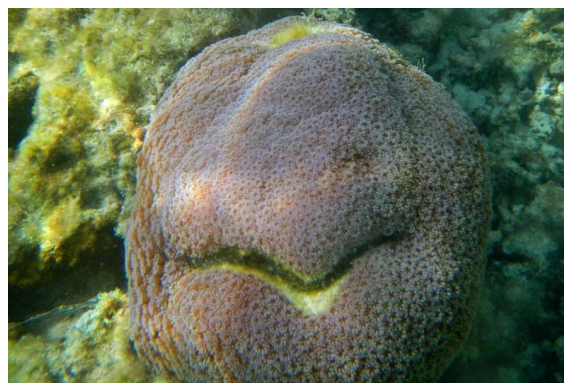
....IN ... kar naenkrat ga zagledam ...

mirno stojim in se trudim narediti kolikor toliko ok fotko glede na to, da je malce kalna voda - lep je, kajne ? ni kaj, na mene je samo vrgel pogled in mirno odplaval dalje ...

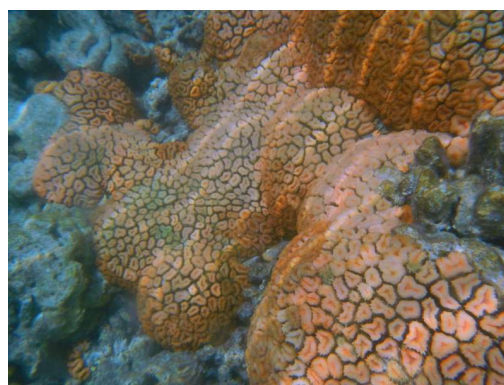
lepa in niti ne tako majhna

pa reci, da ni tako kot glava z enim očesom in razpotegnjenimi nasmejanimi ustnicami Willson pod vodo :) - drugače pa mehka korala

tako pa zgleda v preseku ta lepobarvna korala, ki je spodaj sicer v oranžno rdeči barvi

pod vodo so se mi zdele te barve še bolj kontrastne kot so na fotki

tudi želva me je počakala, da sem jo pofotkala

zelo razgibano dno in polno drobnih in velikih rib je na tem koncu

nimam samo jaz majice s takim designom, tudi ribice ga imajo

ogromno teh malih ribic, a tako hitre, da so potem vse fotke zmazane

26. junij 2015, petek

Ile Takamaka, Solomonovi otoki

Novi dan v raju. Raju po angleško. Dopoldan je sončen, po drugi uri popoldan se pooblači. Kaj ne sije v raju sonce podnevi in ponoči? Kakorkoli, pri Angležih običajno dežuje in za njih je to vsekakor raj. Sva pa na atolu z desetimi otoki popolnoma sama. Najbližje naselje je na sto petdeset milj plovbe oddaljenem Diegu Garcii. Tja ne smeva. Mislim, da je to prvič do sedaj, da sva na celém atolu sama. Sama samcata. Midva ... in Wilson. Ja, čisto pravi Wilson, lepo napihnjen, pripravljen za akcijo. Že včeraj sem ga našel sredi peščenega jezika na Ile Fouquet. Dobro. Če bova morala ostati tukaj, se bova vsaj lahko s kom pogovarjala.

Pravzaprav nisva čisto sama, tudi če Wilsona ne štejem za polnopravnega prebivalca atola. Tu so še ptice in ribe in želve in delfini in ... Vesna dve uri preživi med zrakom in vodo in pove, da je reef sicer lep, ampak res nič lepši od maldivskih. Jaz očedim kokpit in pri tem pozabim, da moj brusilnik (ki služi kot ribač palube) ni (salt)waterproof. Ves čas ga malo zalivam, ko ga pa pošteno polijem, mi Mala in njena električna instalacija takoj povesta, da to tako dalje pač ne gre. Brusilnika mi pametna barčica ne pusti več priklopiti in ribanje palube je v trenutku preklopljeno v manual mode. Še lučko v kompasu zamenjam in pri tem ugotovim, da prav veliko ni manjkalo, da bi ostal brez chart plotterja. Tudi ta kontakt v krmilni konzoli je sedaj prenovljen. Sreča v nesreči.

Za kosilo škampinjada. No, šrimpinjada. In mislim, da so tile šrimpki indijski. Poštene zmrznjene velikosti v vrečki in miniaturni, ko so pripravljeni. Ni druge, indijski so. Dokazano, kajti če je kaj zanič, potem je to indijsko. Haugh, govoril sem. Še dobro, da je bilo dovolj dobre omake.

plavati skozi jato teh majhnih modrih ribic mi je vedno užitek

dama si je skrbno našminkala ustnice

to so pa sigurno nasmejani moški riboni

oranžno črna riba - zelo težko je narediti ostro sliko temne ribe in tako ni videti na fotkah kako različne so si

malo večje ribe - zvedave a zelo hitre in očitno tudi zgovorne, ker imajo velikokrat odprta usta :)

rdeče lepoticke ... saj vem, verjetno vas dolgočasim z ribami in koralami; a kaj dosti drugega se na osamljenih otokih ne dogaja :)

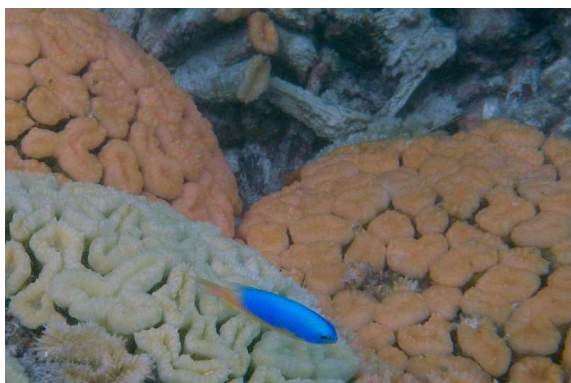
te ribe imajo vedno tako žalosten izraz: lepa obleka ne more popraviti izraza na obrazu

ena od manjših snežno belih koral - včasih so cele bele gore - prečudovito, kontrastno!

že zelooo dolgo nazaj sem videla to ČB ribo in zelo težko jo je ujeti

modro rumene ribice so tako majhne, da moram narediti večji izrez, da sploh pridejo do izraza

27. junij 2015, sobota

Ile Takamaka, Solomonovi otoki

Zvečer - presenečenje! V daljavi vidiva luči, ladijske luči. Vplujejo v laguno in se sidrajo. Jutranji pogled razkrije patrolno ladjo BIOT. In kmalu je tudi patrolni čoln v vodi. Pridejo na obisk, uradno preveriti papirje (ki jih itak imajo tudi sami), bolj pa zato, da sebi in nama popestrijo dan. Malo poklepetamo, Vesna fehta za kos mesa, ki ni indijski, pa se ne dajo. Ujemite si ribo, jo hladno zavrnejo, morje je polno red snapperjev, gouperjev in giant travelijev, same odlične ribe. Stegneš roko in jo potegneš ven, še dodajo. Kakorkoli, celo dopoldne se z njihovim dingijem prevažajo po laguni in na različnih koncih se ekipa šestih ali sedmih mož požene v vodo in po snorkljanju prileze nazaj na čoln. Sledi nova lokacija in ista vaja. Mnogokrat.

Midva se istočasno zapeljeva na otok in potem še ob otoku ter opazujeva naravo. Lepa je, tu ni kaj, vidi se da je otočje nenaseljeno in da je na otokih prvinski gozd. Vesna potem še pod vodo, jaz pa na barko. Spet so bile lepe korale in spet so bili pridni kužki, pa skati in želve. In koralne ribe vseh barv, oblik in velikosti. Ravno pravi čas ji crkne baterija na fotiču (po posnetih več kot štiristo fotografijah, jasno), da jo poberem in se vrneva pred nevihto. NW nevihto! In mi smo zaščiteni le pred vzhodnimi vremenskimi pojavi. Hja, niso to Maldivi, niso... Na srečo ni bila močna, vetra je bilo le za 20 vozlov. Tako tudi val, ki se lahko naredi na peščeni polici, preko katere dere voda ni bil prehud. Prebral sem nekaj zapisov na to temo, kako so se prav tukaj barke potopile "iz čistega mira". Premakneva se v globlje vode, vendar na 25 metrih sidro (po mojih merilih, ki so precej stroga) ne prime dovolj dobro. Pa se spet vrneva na polico, le kakih 100 metrov bolj proti globoki vodi. Upam, da se tu še ne naredi surfarski val, če se nama ponoči zgodi resna nevihta.

Popoldan je spet lep. Primeren čas za raziskovanje robinzonskega (pardon, Wilsonovega) otoka. Koliko je res robinzonski lepo pove tabla, kjer je (tipično anglosaško) naštetih deset prepovedi (in so sočno opisane tudi sankcije za kršitelje). Večer je tu in po večeru se imenuje tudi obrok. Za katerega pa je potreben plin. In tega zmanjka. Vendar. Mi imamo pred nekaj dnevi doma pridelano polno jeklenko. Voila! Še nekaj sto litrov vode narediva, kruh spečeva in pripravljena sva za premik z rajskega otoka. No, vse je odvisno od jutrišnje vremenske napovedi, mudi se nama še ne.

včeraj pozno zvečer so prišli Big brotherji kontrolirati kdo vse je v atolu

na čolnu je bil nabildani customs od Chagosa (ni mi prodal niti mesa niti zastavice), predstavnik BIOT (British indian ocean territory), pa vojska, pa kaj vem kdo še ...

na obisku so bili zelo na kratko: pred njimi je bil še naporen delovni dan (tako so rekli)

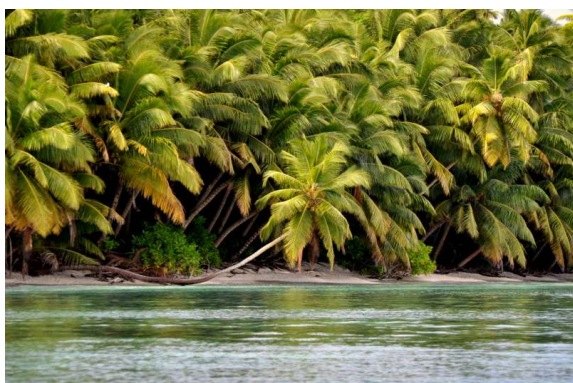
Willson gleda Malo ...

otok je čisto zaraščen

pa, da ne bodo samo ribe, za spremembo še bele lepote

marsikatera palma je bila skoraj v morju

očitno smo ga s svojo prisotnostjo razjezili, ker je začel kar vreščati

v gnezdu čepi prelep mladi ptiček z barvami kljuna kot pelikan

popoldne še malo med ribe in mogoče videti mojo trojico: skata, m.psa in želvo ... skat me je lepo čakal na peščenem dnu

želva me je tudi prišla pogledati

...in od daleč pomahal z repom še morski pes ... tako, pa je bil spet dan mojih trojic :)

28. junij 2015, nedelja

Ile Takamaka, Solomonovi otoki - Ile Fouquet, Peros Banhos

Kot so en večer prej biotovci tiho pripluli, so sinoči tudi tiho izpluli. Danes zjutraj jih ni več. Zgledi vlečejo in tudi midva vstaneva, popijeva kavico, prepričava se, da naju v nedeljo nihče službeno ne potrebuje, dvigneva sidro in odplujeva na 30 milj oddaljeni atol Peros Banhos. Že na Solomonovih otokih ni bilo pametnega sidrišča, tukaj je še slabše. Vse je globoko, vse je poraščeno s koralami. Kje ste Maldivi, kje?! Najdeva peščeno polico z nekaj metri globine, ki je spet dobra za pasatni veter, v primeru nevihte pa... najbrž bi bilo treba zbežati na ocean. Tudi mirno ni tako, kot v maldivskih dvojnih lagunah. No, za kakšno snorklarijo bo že, morda celo prespiva, da bi dopust preživel tukaj, pa nekako ni.

Snorklarija je bila v redu, tudi sprehod po otočku je bil v redu. Vesna vidi klovnčke, jaz pa sledi velike želve, ki je sinoči v pesek zakopala jajca. Ampak. To je pa tudi vse, kar ta atol nudi, ostala potencialna sidrišča so slabša in po kratkem premisleku, pregledu vremena in kosilu se odločiva. Zapuščava Chagos, smer Rodrigues. Jurčka milij ali teden dni je do tam. Samo. Čez en teden je nedelja in v nedeljo uradniki počivajo. Hmmm... ah, o tem bova razmišljala, ko priplujeva.

Proti Maskarenskimi otokom

pa še nekaj fotk iz otoka Takamaka

še zadnji kičasti pogled na Takamako in njeno sestrico

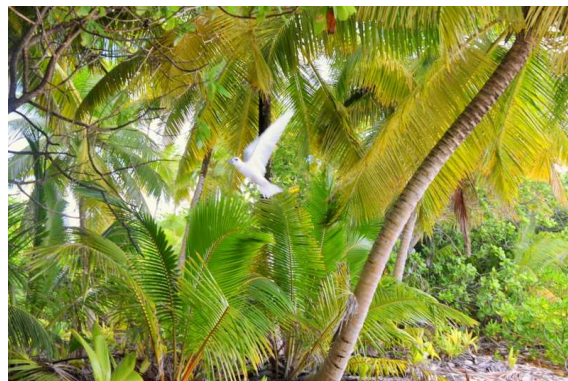
živordeče noge, pobarvane veke z modro in rozamoder kljun ter belo črn plašč ...nobel dama :)

divja narava kolikor jo je sploh lahko sredi indijskega oceana na mivkasti podlagi

...in na Takamaki sva pustile le svoje sledi ...ki jih je itak morje sčasoma odplaknilo

otok Fouquet je zelo majhen, pa vendar na njem domujejo želve, ptiči in veliko palm, praproti, raki,

Tone izredno redko vzame v roke fotič - tokrat mu je uspelo kar nekaj lepih fotk s ptiči; obdelava pa ostane na koncu meni

želva je naredila ogromno luknji na plaži - še vedno so bile vidne njene sledi

veliko je bilo tudi malo večjih rakov

tukaj pa so imeli očitno sestanek

drugače kot z dinghijem ni bilo moč priti na otok, ker je globina izredno nizka

kako majhen je otok Fouquet se dobro vidi na tej fotki...

Indijski ocean 2015

Indijski ocean

29. junij 2015, ponedeljek

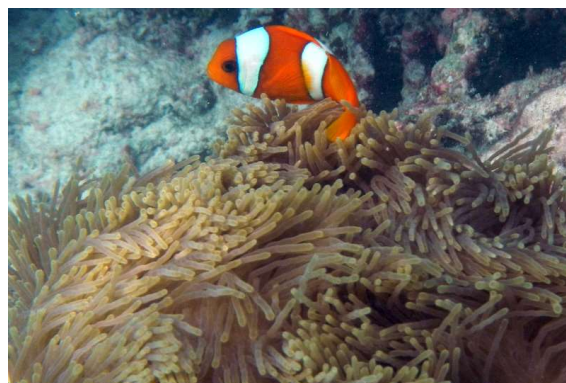
Chagos - Rodrigues (1. dan)

Prijeten večer, prijetna noč in prijetno dopoldne. Ravno prav vetra je in tudi smer je sprejemljiva. Popoldan pa 4 Bf najprej pade na 3 Bf in kasneje na 2 Bf, nevihte v okolici naredijo valove iz vseh smeri in prijetno jadranje se v trenutku spremeni v zopрно motoriranje. Hitrost pade iz krepkih 6 na slabe 4 vozle. Jadrnica pač ni narejena za motoriranje v vzvalovanem oceanu.

Včeraj sem na skrivaj spustil trnek v vodo in kmalu je bil rezultat viden. Sicer le viden na daleč, ker se je ribetina odločila za taktiko catch and release, a vendar. Rezultat je, da je glavni kuhar danes prepovedal loviti ribe. Ni pa prepovedal zoreti bananam, obešenim na roll baru. Prvi primerki (od skupaj preko stotih) so že rumeni in trgategv se bo kmalu začela.

sonce si je naredilo luknjo skozi oblak in posijalo na ptiča

še nekaj fotk iz Fouqueta - celo nekaj klovničkov sem našla

skriti rdeč ježek, t.i. pencil urchin, ker so bodice velike in debele kot svinčnik

no želvo sem tudi videla včeraj-verjetno je ona položila jajca na plažo?

30. junij 2015, torek

Chagos - Rodrigues (2. dan)

Po včerajšnjem brezvetrnem popoldnevu in od neviht zmešanemu morju, se je naredila lepa noč s skoraj polno luno in lep današnji dan s popolnoma polnim soncem. In 3 Bf bočnega vetra. Morje se je umirilo in plovba je prijetna, čeprav počasna. Popoldan veter spet jenja in ko pade na 2 Bf, je na sporedu motorsailanje. Na dan preplujeva nekje med 130 in 140 miljami proti cilju, ki zaradi bočnega toka in pričakovanega vetra v nos konec tedna, ni ravno pred nama, ampak okoli 30-40 stopinj desno od kljuna. To pomeni, da bova po vodi naredila vsaj sto dodatnih milj in zatoorej v takem tempu priplujeva na Rodrigues v ponedeljek. Naravnost na kliranje, voila!

Rib še vedno ne smem loviti, lahko pa obiram banane, ki danes zorijo v pojačanem tempu. Če k temu dodam še zaloge ostalega sadja in zelenjave, se nama skorbuta ni bati. Ko bi le še (dobrega) mesa imela toliko. Današnja prehrana torej izgleda nekako takole: jajčka s slanino in home made kruh za zajtrk, banane, pomaranče in ananas za malico ter golaž s polento za glavni obrok. No ja, uradni ladijski kuhar je tri dni v kisu pacal (indijsko) meso in z dodatkom obilice začimb na koncu skuhal kar dober golaž s polento, tipično jed južnega dela Indijskega oceana.

da ne bo dnevnik samo pisanje, bodo do konca poti razne fotke iz Chagosa

Ille Foquet

školjk v nešteti barvah je nešteto

mehka korala na kateri vedno domujejo clown fish ima živo roza podlago